

treball

NÚM. 178 · GENER 2009 · PREU: 1,05 €

DINERS NOMÉS PER ALS BANCS?

PRIMER LES PERSONES

ICV MANTÉ FERM EL SEU COMPROMÍS AMB LA PAU

ICV MOSTRA LA SEVA SOLIDARITAT AMB EL POBLE PALESTÍ

La formació ecosocialista ha participat en tots els actes de solidaritat amb el poble de Gaza, sorgits des de la societat civil a partir de l'inici dels atacs israelians el 27 de desembre del 2008, que han causat més d'un miler de víctimes mortals palestines i més de 4.000 ferits.

Des de l'inici d'any, han estat diverses les concentracions i manifestacions de suport que s'han organitzat arreu del territori català. La mostra de solidaritat més massiva va ser la manifestació del dia 10 de gener a Barcelona, a la que hi van assistir 100.000 manifestants, segons els organitzadors, i on la societat catalana va mostrar el seu ferm compromís amb la pau.

En aquest sentit, ICV ha demostrat el seu compromís amb la pau en acompanyar d'una manera activa nombroses concentracions i actes de solidaritat amb la població bombardejada de Gaza. En la majoria de les localitats s'ha treballat conjuntament amb la societat civil i els moviments socials.

En la manifestació del 10 de gener a Barcelona, punt àlgid de les mobilitzacions, ICV hi va ser present amb una destacada i molt nombrosa delegació, encapçalada pel president del partit, Joan Saura. Les crítiques per la presència de Saura no es van fer esperar i CiU, PP i diversos mitjans de comunicació van acusar el conseller d'Interior d'antisemita i es va qüestionar la conveniència de la presència del màxim responsable de les polítiques de seguretat del país a les manifestacions.

Posteriorment a aquests fets i a la polèmica suscitada per la presència de Saura a la manifestació, la portaveu del grup parlamentari d'ICV, Dolors Camats, va declarar que "la nostra veu no pot amagar-se darrere falsos debats sobre manifestacions". Camats va remarcar que "les crítiques a les actuacions del govern israelià són tan legítimes com les fetes a l'administració Bush durant la guerra de l'Iraq i fruit d'un desig de justícia, i no de l'antisemitisme". Saura també va rebre el suport de destacats líders de la comunitat palestina a Europa.

ICV, lluny de defallir, ha seguit treballant per donar a conèixer la situació de la població palestina a Gaza, però també a Cisjordània on el mur construït per l'Estat d'Israel impedeix al poble palestí viure en plena llibertat. Així des d'ICV s'han realitzat nombrosos actes a tot Catalunya per debatre sobre aquesta situació i des dels grup municipals d'ICV-EUiA s'ha impulsat mocions de condemna a l'atac d'Israel i s'ha demanat que s'aturi el comerç d'armes de l'Estat espanyol amb aquest país.

Intervenció de Joan Saura durant l'últim Consell Nacional d'ICV

SAURA I PALESTINA

Jordi Guillot
Vicepresident d'ICV i senador

El passat 10 de gener ens vàrem manifestar contra l'atac de l'exèrcit d'Israel a Gaza 30.000 ciutadans i ciutadanes, segons la guàrdia urbana i 100.000, segons els organitzadors de la marxa. Voler reduir aquesta gran mobilització, que representa el sentit majoritari de l'opinió pública catalana, a una primària dèria antisraeliana o a un inexistent suport a Hamàs és ridícul i ofensiu per a totes aquelles persones que hi vàrem anar per manifestar el nostre rebuig a la guerra i la nostra solidaritat amb les víctimes. Com és ridícul i manipulat el posterior debat a la manifestació que alguns i algunes han instal·lat en determinats mitjans de comunicació.

Es vol deslegitimar el clar missatge d'aquella manifestació, "no a la guerra", fent-nos aparèixer els milers de dones i homes que hi anàvem com a comparses de grups radicals palestins, que jo no vaig veure per enlloc, a no ser que tota persona amb trets semites sigui radical i, com no, yaddista de Hamàs. La mateixa aparició d'una pistola de joguet, fet del tot criticable, es vol fer passar com a expressió del sentit violent de la manifestació. Puc entendre, només faltaria, que hi hagi gent propera a les tesis del govern d'Israel i que les defensin públicament, però intentar manipular o subvertir el sentit d'una de les darreres mes grans mobilitzacions que hi hagut a Catalunya, no ho accepto.

Un altre debat desfermat arrel de la manifestació és l'oportunisme o no de que el conseller d'Interior hi participés.

Fet aquest que ha motivat a PP i a CiU a demanar, un cop mes, la seva destitució i ha engrescat determinats tertulians, mitjans de comunicació i programes a criticar sense pietat Joan Saura. No em vull imaginar què li dirien a Olof Palme quan recollia diners o es manifestava a favor de totes les causes justes, essent primer ministre de Suècia. Pot el conseller d'Interior participar en una manifestació d'aquest tipus, convocada contra les agressions militars d'Israel a la població civil palestina? Doncs és clar que sí. O millor fem la pregunta a l'inrevés: per què no podia anar a la manifestació Joan Saura? No hi ha cap resposta democràtica que li pugui negar aquest dret. La pseudopolicial de què això pot posar en perill el traspàs d'informació la trobo increïble, ja que la nostra seguretat ni depèn ni pot dependre dels serveis secrets israelians.

Es vol deslegitimar el clar missatge d'aquella manifestació, "no a la guerra".

Aquesta polèmica tan particularment viscuda a Catalunya em porta a treure'n un seguit de reflexions. La primera és que determinades línies editorials de mitjans de comunicació o programes, clarament o subtilment proisraelianes, no connecten amb el sentit majoritari de la nostra opinió pública. Si són privats ja s'ho faran, el problema és quan són de titularitat pública on sí que és exigible una major pluralitat. La segona és que no tot val en la polèmica i menys les mentides. Afirmar que ICV està darrere de la revista que es va repartir a la manifestació és mentir (i critico, com tota ICV, que en aquesta revista sortissin noms i fotos de periodistes i empresaris titllats de sionistes). Com també és mentida seguir afirmant que joves de Joves d'Esquerra Verda es van encadenar a la seu del Departament del conseller Huguet.

"Repeteix una mentida i al final serà veritat" sembla que és l'estratègia d'alguns. La manifestació del 10 de gener no va ser un acte antisemita. Que hi haguessin minories que llencessin crits contra Israel o cremessin alguna bandera pot ser, però aquests fets no expressen ni representen el sentit majoritari dels milers i milers de manifestants que estàvem allà per un motiu mes senzill i poderós: el nostre rebuig als atacs a civils indefensos.

Segur que seria mes útil que l'ambaixador d'Israel a Espanya es dediqués, si pot, a explicar les raons dels atacs indiscriminats del seu exèrcit contra civils indefensos i no a enviar cartes al govern de la Generalitat, tramposes en la forma i en el fons. Ni la immensa majoria dels manifestants ni el conseller Saura són antisemites, senzillament són pacifistes.

Capçalera d'ICV a la manifestació del 10 de gener a Barcelona contra l'atac de l'exèrcit d'Israel a Gaza

ES REUNEIX EL PRIMER CONSELL NACIONAL POSTERIOR A LA 9a ASSEMBLEA

El passat 24 de gener va tenir lloc a Barcelona la reunió del nou Consell Nacional d'Iniciativa per Catalunya Verds, celebrat per primera vegada des de la 9a Assemblea Nacional quan es van renovar els membres d'aquest òrgan de direcció. Es va renovar la mesa del Consell, que ara estarà presidida per Imma Mayol, en substitució de Joan Armet, i de la que també en formaran part David Jarque, Elena Embuena, Malika Zedjaoui i Miquel Àngel Claveria.

L'altre fet més rellevant del Consell Nacional va ser el suport que va rebre Joan Saura davant l'allau de crítiques i l'assetjament mediàtic que s'està duent a terme contra ICV a determinats mitjans de comunicació.

Durant el debat posterior a l'informe de la situació política, els consellers van avalar les polítiques que s'han impulsat des del Govern, com la reducció de velocitat als accessos de Barcelona, i van instar a seguir impulsant amb valentia iniciatives d'esquerres i ecologistes, per més que aquestes siguin criticades per la dreta política i social.

Alhora, el Consell Nacional va aprovar una resolució de suport al poble palestí. La resolució rebutja l'actuació de Hamàs, però condemna de manera energètica els bombardejos israelians i demana als organismes internacionals que jutgin les vulneracions dels drets humans i del dret internacional humanitari que ha comès l'Estat d'Israel i que han estat reconegudes pel secretari general de Nacions Unides, Ban-Ki-Moon.

Finalment es va cloure el Consell Nacional amb l'aprovació del nou Nucli de Coordinació, òrgan de funcions executives que va ser aprovat en el marc de la passada Assemblea Nacional a proposta de Joan Saura. El nucli aprovat estarà format pel propi Saura; pel secretari general, Joan Herrera; pels cinc vicepresidents i vicepresidentes, Laia Ortiz, Lluís Moreno, Hortènsia Grau, Jordi Guillot i Mercè Claramunt; pels dos coordinadors nacionals de Joves d'Esquerra Verda, Janet Sanz i Miquel Àngel Díaz, a més dels i les responsables d'àrees executives, encapçalades per Joan Boada, Dolors Camats, Jaume Bosch, Marc Rius, David Cid, Màrius Garcia, Laura Massana i Josep Vendrell.†

Imatge del Consell Nacional d'ICV del dia 24 de gener

Foto: Ruth Pérez

NOVA DIRECCIÓ I NOU CONSELL DE REDACCIÓ DE "TREBALL"

La publicació *Treball*, com a revista d'Iniciativa per Catalunya Verds, de la mateixa manera que la resta d'òrgans del partit va aprofitar el recent procés assembleari d'ICV per relançar la seva activitat. L'Assemblea va aprovar el canvi de director al capdavant de la revista, responsabilitat que des del darrer número ocupa David Cid.

En aquesta nova etapa s'ha constituït el Consell de Redacció de *Treball*. El Consell està compost (enumerat per ordre alfabètic) per: Pep Altayó, David Cid, Sergi de Maya, Jesús Hernández, Gabi Losada, Marta Martínez, Clara Rodríguez i Anna Sanz. Aquest Consell pretén ser plural, representatiu del conjunt de l'organització i té la voluntat de recollir totes les sensibilitats presents a ICV per fer d'aquesta publicació una eina encara més útil i propera. Per això s'han iniciat noves seccions i es convida a una major participació dels adherits i les adherides, com es podrà comprovar en els propers números. Podeu fer arribar les vostres propostes o suggeriments a: treball@iniciativa.cat

L'actual Consell de Redacció també vol fer un reconeixement a la tasca de Marc Rius com a director de *Treball* durant els darrers 5 anys, que cedeix el càrrec, entre d'altres coses, per les seves noves responsabilitats com a director general de Participació. Durant aquest període de canvis en el projecte ecosocialista, Rius ha mantingut *Treball* com a publicació de referència per a la militància d'ICV.†

EDITORIAL

LA NOSTRA PRIORITAT: LLUITAR CONTRA LA CRISI

Cada dia 1.000 persones perden el seu lloc de feina a Catalunya. Les previsions situen que el 2009 superarem els 4 milions de persones a l'atur en tot l'Estat espanyol. Al mateix temps el proper més d'abril 60.000 ciutadans i ciutadanes catalanes deixaran de rebre cap tipus de prestació social.

La crisi, malgrat que alguns s'han dedicat a negar-la o a qüestionar el seu abast per activa i per passiva, ha esclatat amb tota la seva cruïda. Abordar-la és enormement complex ja que ens trobem davant una crisi global que difícilment trobarà respostes només des de l'àmbit nacional. Per ICV la crisi econòmica, ambiental i alimentària ha de ser la nostra prioritat i ha de marcar en bona mesura la nostra acció política i institucional.

www.contralacrisi.cat

En primer lloc és fonamental que la revisió del Pacte d'Entesa arribi a bon port i s'orienti clarament a buscar respostes a la crisi, especialment a l'atur, que ja és la màxima preocupació de la ciutadania. Cal també una aposta decidida per aquells sectors que segueixen creant ocupació, com els relacionats amb el medi ambient.

Alhora, cal denunciar el paper que la banca espanyola està jugant en aquesta crisi, on al mateix temps que reparteix beneficis entre els seus accionistes, restringeix el crèdit als ciutadans i les ciutadanes i a les empreses, després d'acollir-se a ajudes del Govern de l'Estat. El Govern de l'Estat ha demostrat la seva incapacitat de pressionar les entitats financeres a través d'un pla de rescat bancari opac i poc efectiu.

En segon lloc cal impulsar amb més força les polítiques adreçades a mantenir la cohesió social. L'exemple britànic, on avui s'estan convocant vagues en contra dels treballadors i les treballadores immigrants, ha de servir d'alerta sobre els perills col·laterals que pot comportar aquesta crisi.

Finalment, més enllà de respondre a les conseqüències d'aquesta crisi defensant els drets dels treballadors i treballadores, cal que plantejem la batalla ideològica tot denunciant que és l'actual sistema econòmic, el capitalisme, el principal responsable de la situació en què ens trobem avui. Només plantejant el debat ideològic, serem capaços de sortir enfortits d'aquesta crisi econòmica.†

treball

ANY 18 - NÚM. 178 - GENER 2009

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ:

Pep Altayó, David Cid, Sergi de Maya, Jesús Hernández, Gabi Losada, Marta Martínez, Clara Rodríguez i Anna Sanz.

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enrique Esteve

FOTOS: M. J. Mora i Enrique Esteve

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Jordi Guillot, Xavier Riu, ICV La Llagosta, ICV Sant Pol de Mar, Manel Pérez, Jordi Valls i Fuster, Àmbit d'Immigració d'ICV, Carmen Martínez Mallorquín, Antònia Castellana, Josep Altayó, Joan Carles Gallego i Pablo Martinelli

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

NO ENS HEM DE POSAR NERVIOSOS, SÓN ALTRES ELS QUI ESTAN PREOCUPATS!

Xavier Riu
Membre del Consell Nacional

Algú que observés imparcialment el seguiment que fan alguns mitjans de comunicació de l'acció d'ICV al Govern pensaria que som molt importants, perquè generem més notícies que ningú, però una mica immadurs, perquè ens perdem en temes anecdòtics i polèmiques estèrils. La realitat, però, és força diferent.

Resulta que gràcies als nostres consellers (que només són 2 d'un total de 15!), el Govern de la Generalitat **PER PRIMER COP**:

- Té una política d'habitatge públic amb una nova Llei i importants recursos, mentre que les polèmiques són sobre la "foto Baltasar-Reina", o la campanya contra la mal anomenada "expropiació forçosa"... Però no es parla gaire del que realment és important per a la gent.
- Combat de veritat els transvasaments i demostra que amb la nova cultura de l'aigua es fan innecessaris tant el de l'Ebre (PP) com el del Roine (CiU)... Però es tapa amb polèmiques diverses, s'agafen els problemes de comunicació que hi va haver amb les alternatives conjunturals a la crisi de la sequera, realment difícil de gestionar per la poca lleialtat que va demostrar el Govern central.
- Planteja canvis de fons en el model de mobilitat per fer-la més segura i sostenible, aconsegueix reduir significativament les víctimes d'accident de trànsit... Però "s'ensorra el món" pels 9 segons que "es demanen" als conductors que entren a Barcelona per cada km. en què redueixen la seva velocitat de 100 a 80km/h, quan així (amb resultats comprovats) es millora la sinistralitat, la contaminació i, quan n'hi ha, la mateixa congestió.
- Manté una actitud ferma que aconsegueix reduir les denúncies per maltractaments de la policia, prestigiant-la a base d'aprofundir el model de proximitat i d'exigència professional i ètica, única manera de reforçar la necessària complicitat ciutadana... Però la polèmica és que uns comandaments dels mossos assisteixen a un acte institucional per escoltar el seu conseller.
- Impulsa una política de recuperació de la memòria democràtica... Però s'intenta tapar amb acusacions absurdes de partidisme, algunes protagonitzades fins i tot pel mateix Jordi Pujol. El que sí fem és prendre partit en reconeixement d'aquells que van lluitar per la llibertat. Una necessitat i un deure públic que els ajuntaments, també els de CiU, han entès i hi ha donat suport des del principi.
- Promou processos participatius relacionats amb la pròpia acció del Govern de la Generalitat, a més de donar suport als ajuntaments en aquesta línia... Però es vol ridiculitzar en reduir-ho al Bus de l'Estatut (per cert, les NNUU han donat un premi a la Generalitat per la innovació política del procés participatiu d'elaboració de l'Estatut), i en responsabilitzar el Govern de l'abstenció electoral, un problema que ve de lluny i que només aquest Govern s'ha decidit a afrontar-lo.
- I, globalment, per primer cop hi ha "una esquerra de debò" que, tot i les seves limitacions i alguns errors ("haberlos haylos" evidentment), incideix en l'acció transversal del Govern, fins i tot en Departaments que no gestiona... Però s'intenta colar que aturem el país i provoquem inestabilitat dins el Govern.

El cert és que les millores són reals fins i tot "quan perdem" (el túnel de Bracons s'acaba fent, però amb molts canvis introduïts), i molt més clares "quan guanyem" (des d'aturar el copagament sanitari o la desaparició total de l'impost de successió, a treure del projecte de Llei d'Educació la possibilitat d'externalitzar la gestió dels centres públics de l'ensenyament obligatori), passant per moltes batalles encara obertes (la reconversió del 4t Cinturó en una "ronda del Vallès" o la igualació real, a la Llei d'Educació, de les obligacions dels centres públics i privats concertats, per posar només uns exemples).

Podria seguir, però algú encara pot pensar que tot això és innocent? El Grup Godó, amb la col·laboració destacada d'algun periodista dels mitjans de comunicació públics (!?) de Catalunya i altres influents defensors dels anteriors governs de CiU+PP, o dels futuribles CiU+PSC o CiU+ERC, fan la seva campanya. No ens hi hem de posar nerviosos. M'agrada resumir-ho amb aquella frase del Quixot: "ladran, Sancho, luego cabalgamos". Cal que reforcem la nostra autoestima per tot el que estem aconseguint!

A Joan Saura el fan culpable de quasi tot, però es passen tant, que crec que se'ls hi veu el llautó. Ell està demostrant ser un corredor de fons que, sense caure en les provocacions, apareix com la força tranquil·la de la nova esquerra, que garanteix i encapçala el necessari gir a l'esquerra de les polítiques públiques d'aquest país, fent avançar importants processos de transformació social.

Cal que reforcem la nostra autoestima per tot el que estem aconseguint!

Hem de treballar per la mobilització de la gent progressista d'aquest país per empènyer a canviar les coses i contrarestar les resistències, molt poderoses. Cal recuperar la Política, amb majúscules, com a compromís cívic dels inconformistes que volem canviar el que és injust i arcaic d'aquesta societat!

Però els dos consellers d'ICV se'n sortiran finalment d'aquests reptes si no es queden sols. Hem de treballar per la mobilització de la gent progressista d'aquest país per empènyer a canviar les coses i contrarestar les resistències, molt poderoses. Cal recuperar la Política, amb majúscules, com a compromís cívic dels inconformistes que volem canviar el que és injust i arcaic d'aquesta societat! És la versió catalana del "SÍ, PODEM", que ha fet famós Obama, però ja amb resultats reals! †

CARTES AL DIRECTOR

Envia les teves opinions

Les podeu fer arribar a treball@iniciativa.cat
Cal posar un títol, el vostre nom i cognoms i l'agrupació a la que pertanyeu.
Extensió màxima: 1.000 caràcters.

Us animem a participar-hi!

MÓN LOCAL

Envia les teves notícies locals

A ICV TREBALLEM PER UNA GESTIÓ SOSTENIBLE DEL TRÀNSIT

REDUÏM LA CONGESTIÓ, LA SINISTRALITAT I LA CONTAMINACIÓ

El passat 15 de gener es va iniciar amb normalitat l'aplicació de la mesura de la velocitat variable a l'autovia de Castelldefels (C-31) i a l'autopista del Garraf (C-32). El sistema de control dinàmic de la velocitat, que funciona en base a la velocitat mitjana dels vehicles per tal d'evitar frenades brusques, té uns resultats positius a tots els països europeus on s'aplica.

El Govern ha posat en marxa les mesures de velocitat variable als accessos de Barcelona, que limitarà la velocitat dels vehicles entre 40 i 80 km/h en funció de les congestions, de cara a evitar frenades i variacions brusques de la velocitat que suposen un greu perill per a la circulació. Aquesta mesura a l'igual que la reducció de velocitat a 80 quilòmetres per hora, s'apliquen en el marc del Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire a la Regió Metropolitana de Barcelona. El Pla, promogut pel Departament de Medi Ambient i Habitatge, està desplegant un paquet de 73 mesures que pretenen donar compliment als límits de contaminació establerts per la Unió Europea. Precisament segons la UE se'ns assenyala com a un país on la qualitat de l'aire no és l'adequada, cosa que produeix unes 1.200 morts anuals prematures a l'àrea metropolitana. La reducció de la velocitat és un dels instruments que s'ha mostrat efectiu per combatre-la.

El balanç de l'aplicació del límit de velocitat a 80 km/h als accessos de Barcelona és positiu, així ho demostren les dades. La reducció de velocitat, que es va desplegar al llarg del 2008, ha aconseguit reduir la sinistralitat i la mortalitat a les carreteres catalanes en un 13,8%, ha millorat la circulació en reduir les congestions i s'ha mostrat efectiva en la lluita contra la mala qualitat de l'aire en assolir una reducció efectiva de la contaminació d'entre un 7% i un 11% allà on s'ha implantat la mesura. A més a més, la reducció dels embussos fa que en alguns casos el temps del trajecte hagi disminuït en hores punta, i s'ha demostrat que és possible arribar abans, tot i circular a menor velocitat.

Ara, amb l'aplicació del control dinàmic de la velocitat se seguirà avançant cap als objectius de reducció de la contaminació i la sinistralitat. Aquesta és una mesura pionera a l'Estat espanyol, però que ja s'aplica des de fa uns quinze anys en diversos països europeus, com Anglaterra, Holanda, Alemanya, Itàlia i Àustria. Des de fa més d'un any, els responsables de trànsit han visitat algunes de les ciutats on ja s'aplica la velocitat variable, per conèixer de primera mà el sistema. El director del Servei Català Trànsit, Josep Pérez Moya, va assegurar que aquests països avalen la validesa de la velocitat dinàmica, ja que des que l'han implantada la reducció de les congestions, del nombre d'accidents i de la contaminació ha estat entre el 12% i el 35%.

Alhora, el Govern de l'Estat ha anunciat que està estudiant aplicar la mesura en altres ciutats de l'Estat espanyol. Aquesta mesura formaria part d'un pla del Govern espanyol per a l'estalvi energètic.

Després de l'aplicació a la C-31 i C32, el sistema de velocitat variable s'anirà aplicant progressivament a la resta dels principals accessos de la ciutat de Barcelona. Així doncs, després de l'estiu, es preveu que el control dinàmic de la velocitat s'estengui a l'AP-2 i la B-23 fins a l'avinguda Diagonal de Barcelona. El 2010, la mesura arribarà al corredor de l'AP-7 i la B-30, entre Mollet del Vallès i el Papiol. D'altra banda, el sistema s'ajornarà a la C-58 per les obres del carril bus-VAO, que millorarà substancialment l'oferta i els temps de trajecte del transport públic i col·lectiu que connecta el Vallès Occidental amb Barcelona.

Tot i els contrastats efectes beneficiosos, aquesta mesura no ha estat exempta de polèmica, donat que diversos mitjans de comunicació i alguns partits, com CiU, han posat en dubte els objectius reals de la mesura i, fins i tot, la validesa de les dades presentades que demostren la disminució d'embussos, d'accidents i de contaminació. Davant l'allau de crítiques injustificades, l'Associació per la Promoció del Transport Públic, va emetre un comunicat en el que dona suport a la mesura de la limitació de velocitat variable i afirma que "qüestionar permanentment una mesura que millora la fluïdesa del trànsit i redueix la contaminació i els accidents és cedir a pressions que res tenen a veure amb la mobilitat sostenible i la salut pública i apostar per la demagògia". El comunicat de la PTP conclou afirmant que "resulta inadmissible que el mateix conseller del DPTOP, el senyor Joaquim Nadal, proposi fer un pas enrere i empitjorar les condicions de vida i de circulació de les àrees de protecció ambiental [...] D'altra banda resulta poc alleujador que l'alcalde Jordi Hereu, després d'haver estat incapaç de complir amb els límits màxims de contaminació establerts per la UE, proposi flexibilitat per aquesta mesura sanitària."

- El nombre de víctimes mortals a les carreteres catalanes s'ha reduït un 13,8% durant l'any 2008, i la sinistralitat un 50% en les carreteres on s'aplica la mesura.

- La meitat de la contaminació de l'àrea metropolitana prové de les emissions dels vehicles. Allà on s'ha implantat la mesura, s'ha reduït entre un 7% i un 11% la contaminació.

- El Govern espanyol ha anunciat que està estudiant aplicar la mesura en altres ciutats de l'Estat.

NOVES MESURES PER GARANTIR EL DRET A L'HABITATGE

L'Institut Català del Sòl, organisme dependent del govern de la Generalitat de Catalunya, i actualment gestionat per ICV, ha iniciat els tràmits per a l'adquisició de 500 habitatges construïts en règim lliure per qualificar-los posteriorment com a habitatges amb diferents règims i tipologies de protecció oficial. El concurs respon a la política d'habitatge del Govern de la Generalitat que té per objectiu facilitar l'accés de la ciutadania a l'habitatge en introduir diferents mesures, com l'increment de la construcció d'habitatges protegits o altres actuacions puntuals com la convocatòria d'aquest concurs. Aquesta operació suposarà un import de 75 milions d'euros i l'obertura de les ofertes s'efectuarà el pròxim 27 de febrer de 2009.

APROVATS EL PLA DE TRANSPORTS DE VIATGERS 2008-2012 I EL PLA ESTRATÈGIC DE LA BICICLETA

El Govern va aprovar el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya 2008-2012, que estableix els principals eixos d'actuació per millorar els serveis de transport públic interurbà de viatgers, tant ferroviaris com per carretera, fins al 2012.

Els objectius principals que assolirà el pla són, entre d'altres, incrementar un 30% l'oferta de serveis d'autobús, crear 9 línies de Rodalies a Tarragona, Lleida i Girona, establir 5 noves línies de regionals d'alta velocitat, reestructurar la xarxa de Rodalies de Barcelona i millorar les freqüències de pas i la capacitat dels trens.

El Govern destinarà un total de 840 milions d'euros per als serveis de transport públic per carretera en el període 2008-2012.

Seguint amb la voluntat de promoció del transport sostenible, el Govern de la Generalitat va aprovar, també, el Pla

estratègic de la bicicleta 2008-2012 que té com a objectiu potenciar i fomentar l'ús d'aquest mitjà de transport que, en els darrers anys, ha aconseguit consolidar-se com un mitjà de mobilitat.

Els principals eixos estratègics d'aquest pla són, entre d'altres, impulsar la construcció d'una xarxa de 1.200 quilòmetres de carrils bici, tal i com preveu el Pla d'Infraestructures de Catalunya (PITC), prioritzar la seguretat del ciclista mitjançant la pacificació del trànsit, la classificació de zones amb velocitat reduïda i el manteniment i neteja de les infraestructures, impulsar la compatibilitat del Bicing de diferents ciutats i promocionar l'ús de la bicicleta a través de campanyes de comunicació.

El pressupost total d'aquesta actuació és de 100 milions d'euros.

MÉS I MILLOR PARTICIPACIÓ CIUTADANA

EL GOVERN APROVA UN PLA INTERDEPARTAMENTAL DE PARTICIPACIÓ

El Govern de la Generalitat va aprovar el passat 13 de gener el Pla Interdepartamental de Participació 2008-2010, que inclou un centenar d'actuacions per fer més participatius els processos de definició de les polítiques públiques.

El Pla preveu que, fins al 2010, s'elaboraran una trentena de lleis, programes i plans amb participació de la ciutadania i es reformaran una vintena de consells de participació per fer-los més eficients. El pla detalla, per primer cop, les accions que cada departament es compromet a desenvolupar en els pròxims dos anys, amb un calendari i una dotació pressupostària concreta. L'objectiu és incrementar la quantitat i la qualitat de la participació ciutadana, augmentar el nombre de lleis, plans i programes elaborats de forma participativa i millorar així la qualitat de la democràcia.

El Pla marca 5 eixos estratègics i un centenar d'actuacions: incorporació de la ciutadania en l'elaboració de lleis, pactes, plans, programes i reglaments; resolució

de conflictes territorials: projectes de mediació en el territori; millora i racionalització dels espais estables de participació; enfortiment de la democràcia representativa i canvis normatius: estudi de possibles modificacions de normatives per tal que integrin la participació ciutadana.

Aquest és el primer pla interdepartamental que aprova un govern autonòmic i que inclou accions concretes amb data d'execució i cost econòmic. Des d'ICV considerem que és un pas més per impregnar tota l'Administració de la Generalitat de la cultura de la participació. Els compromisos que inclou el Pla, que tenen un cost global de 12,9 M€, seran avaluats per l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua).^T

Joan Saura, durant la roda de premsa del dia 13 de gener

Foto: Ruben Moreno

VISITA DEL GRUP PARLAMENTARI D'ICV-EUIA A GIRONA

El grup parlamentari d'ICV-EUIA va realitzar el passat 23 de gener una jornada de treball a la ciutat de Girona i el seu entorn metropolità, durant la qual els diputats i les diputades van mantenir més d'una dotzena de reunions. Entre les trobades cal destacar la recepció de l'alcaldessa de Girona, Anna Pagans, i la reunió amb la rectora de la Universitat de Girona, Anna Maria Geli, amb qui, juntament amb els sindicats d'estudiants, van parlar del Pla de Bolonya. Per parlar de la LEC, el grup es va reunir amb col·lectius, associacions de mares i pares i amb la FAPAC. També amb la Unió de Pagesos, en relació amb temes sobre l'aigua, obres viàries i el parc natural del Montgrí. Amb el Consorci Alba Ter el grup va explicar el compromís d'ICV en relació al retorn del cabal del Ter. També va visitar les obres del nou Palau de la Generalitat a Girona, a l'antic hospital de Santa Caterina, la Marfà, les obres del Pla de Barris de Sta. Eugènia, la planta depuradora i l'Institut Català de Recerca de l'Aigua, entre d'altres instal·lacions. Aquesta visita forma part de la política del grup de "sortir de la Ciutadella i visitar el territori" per, d'aquesta manera, copsar de primera mà

les problemàtiques territorials. Durant el present mandat el grup ha fet reunions a Tarragona, a les Terres de l'Ebre, al Bages i a Lleida, entre d'altres.

Els parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa van aprofitar la jornada per reunir-se amb el president del Consorci de les Gavarres, Josep Espadale, per tractar sobre la necessitat de prioritzar la declaració de les Gavarres com a parc natural. Com a conseqüència d'aquesta darrera reunió, el diputat Lluís Postigo va formular una interpel·lació al conseller de Medi Ambient i Habitatge en el Ple del Parlament del passat 21 de gener en què li va reiterar aquesta antiga reivindicació del territori i la conveniència de presentar actuacions prèvies a la declaració, com podrien ser la redacció d'un pla especial o la cessió de la finca de Can Vilallonga -ara propietat de l'INCASOL- en favor del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

El conseller Baltasar, per la seva banda, en la seva intervenció es va comprometre a posar en marxa "al llarg d'aquest 2009 els treballs previs per a la redacció de l'avantprojecte del Parc Natural de les Gavarres".^T

ICV ACONSEGUEIX 9 MILIONS D'EUROS D'INVERSIÓ A CATALUNYA I 41,6 MILIONS PER AL CONJUNT DE L'ESTAT EN ELS PGE 2009

En el marc de la negociació parlamentària dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2009, ICV ha aconseguit que s'aproveessin diverses esmenes que incrementen la inversió tant per a Catalunya com per al conjunt de l'Estat. A Catalunya, les inversions que es realitzaran són les següents: 3 milions d'euros per la millora de l'accessibilitat de l'autopista C-58 amb l'autopista AP-7 (Cerdanyola del Vallès); 950.000€ per instal·lar barreres sonores a la B23 i l'AP2 al seu pas per Molins de Rei; 1,5 milions d'euros per construir un pas elevat sobre la connexió entre la C-32 i l'autopista AP-7 al seu pas pel Prat de Llobregat; 800.000€ per enderrocar el pont de la N-340 a Cambrils; 400.000€ per fer la nova estació de ferrocarril de Bellisens (Reus); 1 milió d'euros per la reforma i ampliació del Museu del Vi VINSEUM, a Vilafranca del Penedès; 1 milió d'euros per a la construcció d'una rotonda a Molins de Rei i

300.000€ per a la Fundació Mobilitat Sostenible i Segura per a la promoció dels seus programes d'ús racional del cotxe.

A aquestes partides s'hi han de sumar aquelles que afecten el conjunt de l'Estat i que aporten un total de 41.600.000€. Concretament, ICV ha aconseguit 20 milions d'euros per crear un fons per al finançament local de municipis de menys de 20.000 habitants; 3 milions d'euros per desenvolupar la Llei de Memòria Històrica; 2,5 milions d'euros per a l'adquisició de terrenys en el litoral; 2,5 milions d'euros per la compra d'espais en paratges naturals; 1 milió d'euros per la millora de l'accessibilitat dels trens de Renfe, i 500.000€ per a l'assistència dels espanyols condemnats a mort a l'estranger. D'altra banda, s'ha incorporat a l'articulat de la llei que es reguli, en el termini d'un mes, la consideració de família nombrosa per a les famílies monoparentals amb dos fills a càrrec.^T

CONTINUA EL DEBAT SOCIAL RESPECTE LA LEC

Entre el 16 de gener i el 3 de febrer van tenir lloc al Parlament de Catalunya les compareixences en les que la comunitat educativa està presentant el seu posicionament respecte la Llei d'Educació de Catalunya. Cal destacar que, després de l'Estatut, aquesta és la Llei amb més compareixences de totes les que ha tramitat mai el Parlament, ja que s'ha comptat amb més de 67 compareixences de diferents entitats i associacions. Aquesta dada és un bon reflex de l'alt grau de debat social que està generant la llei i, en general, de la seva manca d'acceptació entre la comunitat educativa. El període d'esmenes per als grups parlamentaris a la Llei d'Educació finalitza el proper 16 de febrer i ICV ha

adquirit el compromís de vehicular-hi totes les propostes que la comunitat educativa va consensuar i va fer públiques el passat 30 de novembre. Alhora, també s'incorporaran aquelles propostes que s'estan exposant a les compareixences i que es s'han concretat amb les diferents reunions que les entitats han tingut amb el grup d'ICV.

Iniciativa considera que és fonamental que el Departament d'Educació escolti la comunitat educativa i, sobretot, que respecti el Pacte Nacional d'Educació, cosa que no passa amb l'actual redacció de la LEC. En aquests sentit, ICV entén que la llei ha d'estar consensuada amb el mateixos actors del Pacte i ha de reflectir els acords que s'hi van recollir.^T

ICV SEGUEIX LLUITANT CONTRA LA CRISI

PRESENTA PROPOSTES PER PROTEGIR LES PERSONES EN ATUR

Joan Herrera ha presentat una Proposició no de Llei mitjançant la qual s'instà el Govern a què s'exclougui el període de prestació d'atur, com a període consumit, quan la situació s'hagi produït per un Expedient de Regulació d'Ocupació temporal.

En aquests darrers anys de creixement econòmic la riquesa no s'ha distribuït adequadament, els desequilibris que es manifesten després d'anys d'expansió no poden relativitzar-se: sobredimensió del sector de la construcció, creació d'ocupació de baixa qualitat, elevada inflació, elevat endeutament privat o incompliment dels compromisos mediambientals. Després de més de tretze anys de creixement, prop d'11 milions d'assalariats són mileuristes, els salaris han perdut participació en la Renda i l'elevada temporalitat en l'ocupació pot provocar que molts aturats no accedeixin amb garanties a la prestació de l'atur. No podem oblidar que, si bé el mercat de treball ha creat ocupació en el cicle expansiu, la baixa qualitat d'aquests llocs creats ha generat un model productiu molt fràgil davant la crisi i com a conseqüència d'això està creixent l'atur.

Atenent a la demanda dels sindicats, CCOO i UGT, el nostre diputat Joan Herrera ha presentat una Proposició no de Llei al Congrés dels Diputats mitjançant la qual s'instà el Govern a fer les modificacions legals oportunes per a què s'exclougui el període de prestació d'atur, com a període consumit, quan la situació s'hagi produït per un ERO temporal. Alhora també se sol·licita que es considerin exemptes a efectes de tributació de l'IRPF les indemnitzacions i les rendes salarials provinents d'acomiadaments col·lectius o individuals. Des d'ICV pressionem per tal que davant l'increment de l'atur que està provocant situacions de necessitat en els sectors amb menys recursos de la població, el Govern actuï de manera ràpida i urgent i adopti mesures pal·liatives que serveixin per alleugerir les situacions de vulnerabilitat a les que es veuen abocats els treballadors i les treballadores.

A Catalunya el mes de desembre de 2008 s'ha arribat a la xifra de 423.232 persones a l'atur, això suposa un increment interanual del 60% aproximadament. Les persones immigrants representen el 20% de la població aturada a Catalunya.

Imatge de l'acte "L'esquerra transformadora davant la crisi del capitalisme", organitzat per ICV el passat 21 de gener

Al llarg del 2008 s'han registrat un total de 403 expedients de regulació d'ocupació. És necessari que les administracions públiques situïn com a eix prioritari de la seva actuació la gestió de la crisi orientada tant al canvi de model productiu com a l'articulació d'una sèrie de mesures específiques adreçades a pal·liar la desprotecció social dels treballadors. La crisi també posa a prova el nostre Estat social i els mecanismes de cohesió.

En aquests darrers anys de creixement econòmic la riquesa no s'ha distribuït adequadament.

ESPANYA INCOMPLEIX EL CODI DE CONDUCTA EUROPEU EN LA VENDA D'ARMES A ISRAEL

Las forces israelianes han dut a terme atacs desproporcionats, dirigits contra edificacions de caràcter civil de la Franja de Gaza. L'atac il·legal no pot escudar-se en la legítima defensa i viola flagrantment la Declaració de Drets Humans i el IV Conveni de Ginebra. En la seva intervenció al Congrés dels Diputats, Joan Herrera va considerar que les relacions d'Espanya, de la Unió Europea i de la Comunitat Internacional amb l'Estat d'Israel s'han de replantejar i va sol·licitar de manera concreta que s'aturi immediatament la venda de material de defensa i doble ús a l'Estat d'Israel.

Al llarg dels últims dos anys, les exportacions espanyoles de material militar a Israel s'han quadruplicat. S'ha passat d'un total de 488.690€ l'any 2005, a 2 milions d'euros l'any 2007. El Govern ha incomplert el Codi de

Conducta de venda d'armes que va adoptar la Unió Europea l'any 1998 i que preveu que les exportacions d'armes a Israel hauran de tenir autorització del Govern, que hauria de denegar-les per la situació de conflicte. Cal recordar, també, que el Govern ha incomplert la llei de comerç d'armes aprovada el 2007 que no permet l'exportació d'armes a països en situacions bèl·liques, com van denunciar les ONG's Amnistia Internacional, Greenpeace, Intermon Oxfam i la Fundació per la Pau. Aquests fets posen en dubte el posicionament que ha defensat Espanya en l'actual crisi entre Israel i Palestina.

NOVA REFORMA DE LA LLEI D'ESTRANGERIA: RETALLADA DE DRETS I MÉS CONTROL DE FRONTERES

El Govern de l'Estat ha aprovat l'avantprojecte de Llei de Reforma de la Llei d'Estrangeria, que iniciarà la seva tramitació en el Congrés dels Diputats el proper mes de febrer. L'avantprojecte introdueix una nova retallada de drets, criminalitza les persones en situació il·legal i considera la resta com a simple mà d'obra. En definitiva, una visió totalment economicista de la immigració que justifiquen per atendre les necessitats actuals del nostre mercat de treball.

De moment, ens trobem davant d'una nova oportunitat perduda. És cert que s'han fet alguns avenços importants. Aquest avantprojecte contempla l'atorgament del permís de treball a les persones reagrupades. També s'aconsegueix el reconeixement dels drets a lliure circulació, llibertat d'expressió, reunió, associació, sindicació, garanties processals, educació i protecció a la família per a les persones migrades, tot i que en aquest cas aquests drets es reconeixen fruit d'una sentència del Tribunal Constitucional i no per la voluntat política del ministre.

En la resta d'aspectes es retrocedeix des de la perspectiva dels drets humans. A grans trets: limita el reagrupament dels ascendents vulnerant així el dret a viure amb família, amplia el període d'internament en els Centres d'Internaments per a Estrangers (CIE) pel suposat "delicte" de no tenir "papers", restringeix el dret a l'educació i especialment preocupant és el tracte que atorga als menors. Si bé al llarg del text es parla de la necessitat d'integració, aquesta es queda reduïda a una mera declaració d'intencions.

Des del nostre grup parlamentari respondrem de forma bel·ligerant. Joan Herrera ja ha anunciat la intenció de presentar una esmena a la totalitat. Des d'ICV considerem que el punt de partida d'aquest debat hauria de ser la gestió legal de les migracions i apostem per polítiques adreçades a acabar amb l'existència de diferents nivells de ciutadania i de drets.

En aquesta línia, les nostres reivindicacions se centraran principalment en:

- Flexibilització de la figura de reagrupament familiar inclosa la dels ascendents, tot reforçant el dret a viure en família.
- Establiment de canals legals estables d'entrada i efectius per a la regularització individual ordinària de les persones en situació administrativa irregular.
- Potenciar la contractació en origen i la millora de la gestió administrativa dels consolats.
- Humanitzar els CIE, eliminant el caràcter penitenciari i introduint un Comitè de Garanties que vetlli pels drets humans i la dignitat de les persones.
- Reforçar el sistema de garanties i de protecció de menors en compliment de la Convenció sobre els Drets dels Nens.
- Màxim respecte per a la legislació en matèria d'asil i refugi.
- Documentació automàtica de la persona migrada objecte d'expulsió, a la que no es pugui repatriar o expulsar per no ser readmesa en el seu país d'origen.
- Dret a vot, tot entenent que el reconeixement dels drets de ciutadania és un element bàsic per a la integració.

“VOLEM MANTENIR L'ALT EMPORDÀ LLUNY DE LES AGRESSIONS DE LES GRANS INFRAESTRUCTURES”

EXPERIÈNCIES MUNICIPALISTES DES D'UN MICROPOBLE

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

EMILI SANTOS

BOADELLA I LES ESCAULES
(ALT EMPORDÀ)

Té 46 anys i és l'alcalde d'aquest municipi de 233 habitants

| Entrevista Jesús Hernández

Dels 5 regidors de l'ajuntament, 4 són d'ICV-EPM. A què es deu la vostra clara victòria a les darreres eleccions municipals?

Durant la legislatura passada nosaltres vàrem prioritzar les accions per a les persones sobre les inversions: Adequar el centre cívic, gasificació del municipi, organització d'activitats culturals i per a la gent gran que no s'havien fet mai al municipi, construcció del pati de l'escola, garantia d'un servei mínim de transport públic, etc. Vàrem endegar accions mediambientals importants que mai s'havien plantejat en un municipi d'aquestes característiques: obertura del passeig fluvial de la Muga (que uneix els nuclis de Boadella i de les Escaules amb un camí pensat per a persones i bicicletes), posada en funcionament de les fosses de decantació existents i que es trobaven en desús, adequació dels punts d'aportació de residus i la implementació del compostatge comunitari a través de la construcció d'una planta de compostatge de la matèria orgànica que ens ha permès gestionar, durant l'any 2007 seixanta tones de matèria orgànica amb una mitjana d'impropis de només 0,4%. Aquesta aposta per les persones i pel medi ambient, en fer participar la població de totes les decisions, crec que va ser la clau de la confiança que varen dipositar en nosaltres.

Què opines de les subvencions que el Departament de Governació atorga als alcaldes de municipis de menys de 2.000 habitants i que preveu que puguin tenir un sou de 1.000€ mensuals?

Creo que és una bona forma de dignificar l'esforç que representa la dedicació al servei públic. En el nostre cas, només aprofitem un 20% de la subvenció perquè només una regidora pot combinar la seva feina habitual amb l'ajuntament, els altres tots tenim dedicació exclusiva en les nostres feines habituals. Potser caldria establir un sistema més flexible que permeti que també el temps que sacrifiquem del nostre temps d'oci i de compartir amb la família resulti compensat.

El sistema d'elecció de regidors al municipi d'entre 100 i 250 habitants és un sistema de llistes obertes. Què opines d'aquest sistema d'elecció?

Hi ha una sola llista on s'incorporen els noms de tots els candidats presentats, siguin del grup que siguin, i els votants poden marcar-hi fins a quatre noms; és a dir, un, dos, tres o quatre noms. Penso que aquest sistema s'ha mitificat. Tindria sentit si hagués estat plantejat exactament al contrari de com s'ha fet. M'explicaré: la Llei electoral de 1985 preveu la possibilitat de presentar llistes de fins a 5 membres (hem de pensar que es tracta de consistoris amb 5 regidors i que la papereta de votació és única) i això fa que es puguin presentar llistes d'un sol membre, amb el risc que l'única persona que va a la llista, i que per tant seria l'alcalde, sigui l'únic membre del Ple. La solució lògica serien llistes de mínim 5 membres, de forma que podrien haver-hi llistes de moltes persones d'entre les quals els electors triarien els cinc representants, assegurant sempre el mínim de cinc.

Potser la solució ideal seria una llista de tot el poble i que la gent votés, però evidentment, la tradició electoral dels partits fa difícil això.

En qualsevol cas, aquest sistema fa que per aconseguir l'alcaldia cal que les persones del teu equip siguin les més votades (en el nostre poble, dels 11 candidats, el 4 més votats varen ser d'ICV). L'alcalde és votat pels regidors, així que no es necessari que el cap de llista sigui el més votat de tots els candidats presentats (en el nostre cas, en les dues ocasions en què m'he presentat ha estat així).

Com viviu des dels petits municipis les ajudes del Govern català i estatal. I, específicament, com valoreu el PUOSC (Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya)?

Aquestes ajudes s'adrecen bàsicament a obres d'inversions i moltes vegades són la causa de no poder disposar de recursos per destinar a les polítiques per a les persones. Caldria incrementar les subvencions fins al 100% en els casos de serveis mínims indispensables.

Quin és el projecte d'ICV per a Boadella i les Escaules?

Continuar amb les accions per aconseguir que els nostres convilatans tinguin el mateix nivell de prestació de serveis que tindrien en qualsevol altre indret de Catalunya i aconseguir mantenir el nostre entorn lluny de les agressions que, en aquests moments, planegen sobre l'Alt Empordà en forma de grans infraestructures.†

ICV, FORA DEL GOVERN DE LA LLAGOSTA PER LA SOLIDARITAT AMB NISSAN I L'OPOSICIÓ AL MODEL URBANÍSTIC

| ICV La Llagosta

L'alcalde de la Llagosta, Antonio Ríquez, del Partit Socialista de Catalunya (PSC), mitjançant un decret ens ha retirat les competències i ens ha fet fora del govern sense tenir unes converses prèvies sobre la situació que, segons ell, s'havia generat al poble amb les nostres posicions.

Se'ns acusa d'incompliment del pacte per presentar una moció de suport als treballadors de Nissan!

Prèviament el grup socialista havia presentat mocions al Ple sense els consens previ amb la nostra coalició. Nosaltres pensem que el tema de fons ha estat la nostra posició, expressada en els òrgans de govern i a la població, sobre la necessitat de revisar els paràmetres d'edificabilitat de l'ARE en consideració a l'entorn i a la proposta d'alta densitat edificable. El grup d'ICV-EUiA de la Llagosta continuarà treballant, ara des de l'oposició, per un municipi que afronti els reptes de futur des dels principis de la cohesió social, la sostenibilitat i la participació.†

SANT POL DE MAR, UN FUTUR PLE D'INTERROGANTS

| ICV Sant Pol de Mar

Entrebanca i la impossibilitat de tirar endavant els principals projectes signats en el pacte de govern a principis del mandat, així com les notables diferències tant en la manera de fer com en la manera d'entendre la política local, han fet que l'agrupació local d'ICV Sant Pol de Mar decidís per unanimitat continuar el seu treball des de l'oposició. El nostre regidor Manel Puig i Borrell ha presentat la renúncia a totes les seves delegacions i responsabilitats de govern. La raó fonamental és la pèrdua total de confiança en els companys de govern, fet que provoca la manca d'entesa en moltes de les qüestions del dia a dia i en la planificació del futur. Aquesta pèrdua de confiança ha estat progressiva i la sortida del govern ha estat llargament meditada.

El nostre bagatge al govern i al capdavant de l'Àrea de Territori i Medi Ambient fa que siguem plenament conscients d'aquells projectes que no poden ser aturats i farem tots els esforços possibles per crear camins d'entesa per a tirar-los endavant. No es pot deixar el poble aturat: POUM, pressupostos, conveni de treballadors... La nostra tasca a partir d'ara serà fer una oposició constructiva, basada en la proposta i no en la queixa o en la denúncia permanent. Obrirem vies de diàleg per aconseguir el màxim consens en totes les propostes i agilitzarem tots aquells assumptes que resten aturats des de fa massa temps. Tenim la seguretat que la nostra intervenció serà igualment decisiva, o tal vegada més, des de l'oposició.†

TRANSFORMEM DES DEL MUNICIPALISME

BONES PRÀCTIQUES LOCALS PER LA INNOVACIÓ I LA INCLUSIÓ SOCIAL

ICV lliuta contra la crisi també des dels ajuntaments. És per això que des del mes de novembre funciona un grup de coordinació dels regidors i les regidores d'ocupació, promoció econòmica i desenvolupament.

TERRASSA NO VOL PERDRE EL TREN DE LES OPORTUNITATS

Manel Pérez

Tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Terrassa.
President de l'Àrea d'Innovació i Desenvolupament Estratègic i Econòmic. Portaveu del grup municipal ICV-EUiA

La crisi econòmica actual ha posat de relleu la magnitud de les perversions i les deficiències del sistema. L'atur registrat al nostre país amenaça a situar-se entre el 18% i el 20% de la població activa i els pronòstics són encara més pessimistes per al 2010. Terrassa, la quarta ciutat de Catalunya en població, amb 15.184 persones en situació d'atur (un increment de 58% interanual) i una taxa del 17,35% (quatre punts per sobre de la mitjana de la província de Barcelona), pateix durament aquests efectes perversos.

Cal actuar, primer, per garantir la cohesió social de les persones. Segon, per intentar anar més lluny de les mesures paliatives i generar les bases d'un nou discurs econòmic i productiu. No es pot governar al dictat de mesures electoralistes (els 400 euros "universals"). Igualment els Serveis d'Ocupació de Catalunya han d'assumir una actitud diligent. És imprescindible, també, abocar recursos per formar les persones i generar ocupació en aquelles activitats socialment i professionalment necessàries. El Fons Estatal d'Inversió Local aprovat pel Govern central constitueix una oportunitat ben intencionada però no ben orientada ja que incentiva l'economia del ciment enlloc de prioritzar aquells projectes de futur associats a la cohesió social i a l'economia de la sostenibilitat del territori.

Fins i tot el discurs d'investidura del nou president dels EUA, Barak Obama, abunda en aquests principis: aprofitar tota la capacitat innovadora de la gent, de les universitats, de les empreses, per aprofitar l'energia del sol, del vent, de la terra, i generar noves oportunitats ocupacionals i professionals. És a dir, seguir una altra lògica, transitar progressivament de l'economia de les energies fòssils (l'economia del passat) a l'economia de les energies renovables (l'economia del futur).

Amb aquesta vocació hem impulsat a Terrassa diferents iniciatives. D'una banda El Pla de mesures per fer front a la situació de crisi econòmica: més de 100 propostes concretes agrupades en set eixos de prioritat que permetran fomentar l'activitat econòmica i millorar la qualitat i quantitat dels llocs de treball. D'altra banda, el Pla de la Innovació, on estem impulsant plataformes de cooperació tecnològica i empresarial amb capacitat de generar noves activitats, nous perfils i noves ocupacions, com "l'ecoinnovació" (aquelles tecnologies que ajudin a millorar ambientalment els nostres sistemes productius, i especialment la millora de l'eficiència energètica). Amb aquestes premisses hem presentat, també, el Fons d'Inversions Locals, projectes de millora de l'eficiència energètica a centres educatius, instal·lacions solars

fotovoltaïques, transformació de l'enllumenat públic amb sistemes de baix consum, etc. Amb una aposta clara i decidida per la inclusió de les "clàusules socials" en els procediments de licitació.

Terrassa forma part, igualment, del nucli de ciutats que han fet una aposta per desenvolupar espais i línies de "formació professional integrada" que ens han de permetre seguir plans d'estudi que permetin incorporar la formació per a persones desocupades, o formació continuada, a la formació inicial, per tal d'obtenir acreditacions: certificats de professionalitat oficials. Terrassa ha de ser capaç d'aprofitar aquest canvi de cicle econòmic per fer una aposta per la modernització econòmica i ecològica. És el que intentem, modestament, des de la nostra quota de responsabilitat.†

APG-ICV-EPM FORMARAN PART DE L'EQUIP DE GOVERN D'OLOI

Fruit del treball iniciat en l'elaboració dels pressupostos del 2009, es van produir contactes per valorar la incorporació a l'equip de govern d'Olot de la gent de la coalició Alternativa per la Garrotxa-ICV-EPM. Finalment, el desembre passat es va signar l'acord de govern que delega les responsabilitats en habitatge i participació ciutadana a ApG-ICV-EPM.

Margarida Verdguer, que fins ara era la nostra regidora, va manifestar en la signatura de l'acord que un dels punts claus del pacte ha estat "l'entusiasme" que el seu grup ha tingut en matèria d'habitatge i en la rehabilitació del barri vell. El pacte ha suposat una revisió i incorporació de nous objectius per a Olot, entre els quals figura l'estudi de les noves accions per incentivar l'activitat econòmica de la ciutat de forma sostenible amb el territori, l'impuls a les noves actuacions en matèria d'habitatge social i públic i la dinamització de l'activitat social, cultural i educativa de la ciutat.

Aquesta nova responsabilitat de govern serà assumida per Llorenç Planagumà, doncs l'actual portaveu del partit, Margarida Verdguer, abandona el càrrec institucional.†

COMENÇA A CAMINAR EL PLA MUNICIPAL DE BARCELONA PER AL COL·LECTIU GAI, LÈSBIC, BISEXUAL I TRANSSEXUAL

Jordi Valls i Fuster

Director del Pla Municipal per al Col·lectiu Lesbià, Gai, Bisexual i Transsexual de l'Ajuntament de Barcelona.

Les persones atretes per persones del seu mateix sexe han patit al llarg dels segles l'opressió de la societat, que les ha blasmat en diferents èpoques, com a perverses, pecadores, malaltes o bé perilloses socialment. Els sistemes urbans i les ciutats han significat al llarg dels anys espais de llibertat i tolerància per a aquestes persones. La ciutat de Barcelona ha estat, i és encara, un d'aquests espais d'emancipació.

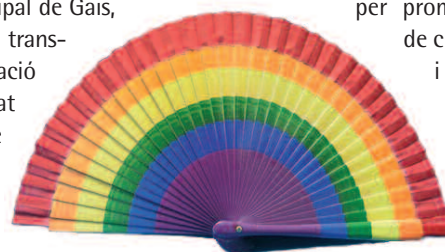
El govern de la ciutat, l'Ajuntament, ha participat en algunes èpoques encara recents en l'opressió i la persecució de les persones homosexuals. Tanmateix, a partir de l'adveniment dels ajuntaments democràtics, l'Ajuntament de Barcelona ha recolzat de manera creixent tant les persones com els col·lectius que treballen per al ple desenvolupament de l'orientació sexual.

El 2004 es crea el Consell Municipal de Gais, Lesbianes, Bisexuals i homes i dones transsexuals, òrgan consultiu de participació sectorial i plataforma estable de debat amb el fi de fomentar la igualtat de drets, les llibertats i el reconeixement social dels gais, les lesbianes i els homes i les dones transsexuals.

A partir de 2007, amb en Joaquim Mestre com a regidor de Drets Civils, el Programa Municipal per al Col·lectiu LGBT treballa per reforçar el moviment associatiu, visualitzar la presència del col·lectiu LGBT en tots els àmbits de la vida de la ciutat i lluitar contra els prejudicis i la discriminació. Un dels objectius del Programa és reforçar i potenciar el Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Bisexuals i Homes i Dones Transsexuals, en elaborar, conjuntament amb aquest Consell i en el marc d'un ampli procés participatiu, el Pla Municipal per al Col·lectiu Gai, Lèsbic, Bisexual i Transsexual.

El Pla ha començat a caminar amb l'elaboració d'un diagnòstic sobre les persones LGBT a la ciutat, des de diferents perspectives: elles mateixes, la població en general, les entitats que les representen i l'administració municipal. Aquest diagnòstic es completa amb una mirada a les polítiques LGBT de les ciutats europees.

Al final del procés, el Pla ha de constituir el conjunt de polítiques públiques de l'Ajuntament de Barcelona per promoure, defensar i garantir els drets de ciutadania de les persones homosexuals i transsexuals de la ciutat, des de les competències pròpies del govern local, tot coordinant les polítiques de les diverses àrees, sectors, instituts i empreses municipals respecte aquest col·lectiu.†

ICV PARTICIPA AL FÒRUM SOCIAL MUNDIAL

ICV I LA FNH ORGANITZEN UN TALLER SOBRE LA CRISI DEL CAPITALISME

El passat 27 de gener va començar l'edició del 2009 del Fòrum Social Mundial. Enguany la trobada del moviment per una altra globalització es va celebrar a Belém, capital de l'Estat brasiler de Parà.

ICV, a través de la Fundació Nous Horitzons, va participar en el Fòrum Social Mundial que va tenir lloc entre els dies 27 de gener i 1 de febrer. En el marc del Fòrum es va reproduir el taller "l'Esquerra Transformadora davant la Crisi del Capitalisme". Aquesta xerrada s'havia realitzat de forma prèvia a Barcelona el 21 de gener. La delegació d'ICV va estar formada pel seu secretari general i diputat al Congrés, Joan Herrera, i pel responsable de moviments socials, David Cid. Alhora, el vicepresident de la Diputació de Barcelona i responsable de Política Municipal d'ICV, Màrius Garcia, va prendre part del Fòrum d'Autoritats Locals.

Més de 80.000 persones van participar en aquesta edició del FSM, centrada especialment a mostrar alternatives al capitalisme en un moment en què el sistema econòmic dominant està en plena crisi. Joan Herrera va participar en diferents activitats i debats, com per exemple

el Fòrum Parlamentari, on va establir contactes amb diferents partits de l'esquerra llatinoamericana, especialment el Partit dels Treballadors de Brasil.

El taller en el que va participar la FNH va estar organitzat per la xarxa Euralat, de la qual en forma part la Fundació. Al taller, Herrera va expressar la necessitat que les esquerres que volen construir un altre món han de combatre la ideologia del capitalisme. Per fer-ho, va afirmar Herrera, "és especialment important mostrar les contradiccions del capitalisme, que l'actual crisi econòmica ha fet emergir amb molta força". D'altra banda, Joan Herrera, va mostrar de nou el compromís amb el poble sahrauí, en participar en una taula per explicar la situació del Sàhara Occidental i reivindicar el dret a l'autodeterminació d'aquest poble.

Al llarg dels mesos de febrer i març ICV organitzarà actes arreu del territori per traslladar les reflexions i propostes sorgides de Belém.

SIGNAT EL PACTE NACIONAL D'IMMIGRACIÓ

Comissió Drets i Ciutadania
Àmbit d'Immigració d'ICV

El Pacte Nacional d'Immigració significa un avenç important que des d'ICV entenem que té tres virtuts. En primer lloc crear una eina política d'acció consensuada entre partits polítics, agents socials i entitats vinculades al fet migratori. Una nova manera d'establir acords a partir del debat plural i nacional, que s'ha iniciat des de la Secretaria d'Immigració i s'ha estès -amb la col·laboració activa de la Conselleria de Participació Ciutadana- al conjunt de la ciutadania i de les entitats interessades en donar la seva opinió.

S'ha aconseguit consensuar un model català d'integració sociocultural, que cerca el respecte de creences i la igualtat d'oportunitats per als catalans nous, alhora que amplia el pressupost i millora l'Estat de Benestar tot adequant-lo a la nova realitat social i evitant així possibles conflictes entre la classe treballadora. Un model més humanitzat d'acció política que, en definitiva, s'allunya de les polítiques reactives i d'enfocament

extremadament policial que ens vénen d'Europa (i tan assenyalat amb la directiva de la vergonya com en les polítiques de control fronterer) i que tenien com a risc reproduir-se també a nivell nacional.

En tercer lloc -i per acabar- una pretensió d'influir en les polítiques d'ampliació a nivell estatal per anar cap a la igualació dels drets de les persones migrades que viuen entre nosaltres, vers al conjunt de nacionals. Això es reflecteix amb la voluntat d'ampliar l'accés laborals de les persones reagrupades, d'estendre el dret de sufragi actiu i passiu, o de reduir el temps per accedir a la nacionalitat... Cal assenyalar que en aquest conjunt de demandes per adreçar al Govern de l'Estat, la dreta s'ha mostrat reticent i no ha volgut sumar-s'hi. Esperem, però, que respectin la màxima acordada de no fer un ús demagògic i instrumentalitzat del fet migratori durant els períodes electorals.

Amb tot, el suport ha estat ampli i el Govern català ha possibilitat l'acord amb el conjunt de la societat catalana per poder activar un gran Pacte Nacional d'Immigració que té pretensió de consolidar un model propi d'integració intercultural. Benvingut sigui!

LA LLIBRERIA

UNA VIDA A LA SEAT. 1955-1974

Memorial Democràtic dels treballadors de SEAT

El llibre és un catàleg de l'exposició "Una Vida a la SEAT". Aquesta exposició va ser produïda pel Memorial Democràtic Treballadors de SEAT, per la Biblioteca Francesc Candel i per la Xarxa de Biblioteques de la Diputació de Barcelona. L'exposició va comptar amb quaranta fotografies del Fons Prieto Rius, que es reproduïen al llibre, i a més compta amb els textos de Francesc Prieto Rius, Jesús Ballaz i la introducció de Carlos Vallejo, Marta Vallejo i Marc Soriano. El llibre recull les imatges de la vida quotidiana com la família, la fàbrica, el desig, el temps d'oci i l'imaginari col·lectiu. Les ampliacions de les instal·lacions, les visites de Franco o les primeres vagues són alguns dels esdeveniments dels quals van ser testimonis els membres de la família Prieto Rius.

LA APUESTA POR EL DECRECIMIENTO

Serge Latouche. Icaria Editorial.

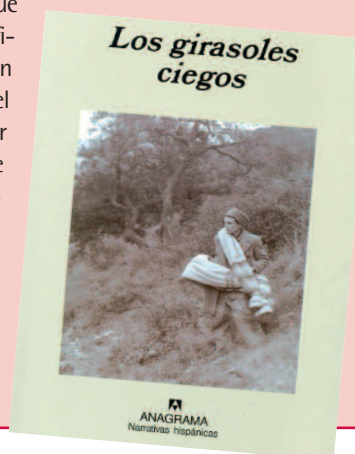
L'objectiu d'aquest llibre és demostrar que, encara que un canvi radical és una necessitat absoluta, optar voluntàriament per una societat de decreixement és una aposta que val la pena intentar per evitar una reculada brutal i dramàtica. Pretén reobrir la creativitat de l'imaginari bloquejat pel totalitarisme econòmicista, i desenvolupista. Aquesta proposta no té com a objectiu una subversió caricaturesca que consistiria a proclamar el decreixement pel decreixement. El llibre explica diverses etapes per fer un món més sostenible també amb el Sud: canviar valors i conceptes, canviar estructures, reubicar l'economia i la vida, revisar les nostres maneres d'ús dels productes, respondre al desafiament específic dels països del Sud.

LOS GIRASOLES CIEGOS

Alberto Méndez. Editorial Anagrama.

Escrit l'any 2004, ha inspirat la pel·lícula del mateix nom nominada a 15 premis Goya en la present edició. Els personatges del llibre són un capità de l'exèrcit de Franco que, el mateix dia de la victòria, renuncia a guanyar la guerra; un nen poeta que fugí espantat amb la seva companya nena embarassada i viu una història vertiginosa de maduresa i mort en el breu termini d'uns mesos; un pres en la presó de Porlier que es nega a viure en la impostura perquè el botxí pugui ser qualificat de botxí; finalment, un fervent religiós que emmascara la seva lascívia rere el feixisme apostòlic que reclama la sang purificadora del vençut. Són històries dels temps del silenci, quan feia por que algú sabés que sabies. Quatre històries, subtilment enfilades entre si, que van perfilant la veritable protagonista d'aquesta narració: la derrota.

ANNA BOSCH

DONES AMB INICIATIVA RET HOMENATGE AL SEU COMPROMÍS

La història d'una dona marcada pel compromís polític que va exercir des de diversos fronts: CCOO, el PSUC, el feminisme, l'ecologisme, el nacionalisme d'esquerres. Una dona que passa a ocupar un lloc destacat de la memòria col·lectiva.

EN RECUERDO DE ANNA BOSCH

Carmen Martínez Mallorquín
Dones amb Iniciativa

Para las generaciones mas jóvenes os diré que Anna Bosch Parera era de Figaró y que fue alcaldesa de Mollet en las primeras elecciones democráticas, desde el 79 al 83, por el PSUC. Trabajadora entusiasta, comunicadora nata, próxima siempre, dejó un gran legado. Pero es de justicia destacar: la ordenación urbanística, la dotación de servicios a la comunidad y su compromiso con las libertades nacionales, desde el pacifismo, el ecologismo y el feminismo.

Cuando acabó la legislatura volvió a su trabajo en La Caixa, unos años después una enfermedad la apartó del trabajo, pero no de la lucha ni de la política. Consecuente con su pensamiento, se retiró a su pueblo, Figaró, en contacto con la naturaleza, donde empezó a librar una batalla pacífica contra su enfermedad, sin maltratar su cuerpo, y enrolándose en mil proyectos: impulsora del grupo de reflexión feminista y ecologista "Las Petras", la defensa de la riera de Figaró, la AL21, la AAVV, el encuentro de alcaldesas del 79. Parecía tener fuerzas para todas las causas, siempre liderando sin apenas notarse que estaba un paso más avanzada que el resto.

Ésta era la Anna mas pública. Si la tratabas, aparecía la Anna entrañable, rodeada de amigas, tejiendo complicidades, amiga incondicional, seductora y con un gran carácter.

Conocí a Anna en la clandestinidad allá por el 68, en las asambleas de las montañas de los Vallès. Ella militaba en el PSAN, yo en Bandera Roja. Después las dos pasamos al PSUC. Nuestra relación se forjó sólidamente en aquellas batallas, nuestros abrazos eran extensos e intensos.

El día que Anna se casaba, estaba previsto hacerse un piquete de riesgo en apoyo a la huelga de Newpol. Le recomendamos que ella no debía asistir por peligrar la boda, pero a las cuatro de la mañana, Anna estaba en el lugar de cita. Realizamos la acción. "Eso es lo importante", me decía, "no la boda". Ya veis su carácter, su compromiso y su solidaridad.

Murió a los 58 años, el día de Reyes. El día de los sueños mágicos, donde todo es posible. Su amiga la Naturaleza le hizo un guiño y vistió de blanco el paisaje para despedirla con una belleza que invitaba al abrazo; el calor lo pusimos los amigos que la acompañamos, la sensibilidad, la música y las imágenes.

Dones amb Iniciativa subimos a Anna a la galería que tenemos de mujeres honestas y sabias, que nos harán de mentoras con su ejemplo en nuestra cotidianidad.†

Anna Bosch

E-MAIL: A REVEURE'NS, ANNA BOSCH I PARERA! (1950-2009)

Antònia Castellana
Molins de Rei

Benvolguda Anna, t'escric aquest e-mail quan te n'acabes d'anar, la Nit de Reis. T'acomiadarem al Figaró, engalanat de blanc i amb fred d'hivern, en una cerimònia civil molt emotiva que versà sobre el teu recorregut de vida.

Fa cosa d'un any ens retrobarem, després de molts anys, per mitjà d'una adreça escadussera en un llistat d'un e-mail. Dinàrem plegades i xerrarem tota una tarda. Tornar enrere a les dècades del franquisme, de la transició i de l'inici de la democràcia fou un exercici personal compartit de memòria històrica: els itineraris polítics semblants, la mateixa edat, el fet de ser dones que volíem fer compatibles política i maternitat, en encapçalar les llistes municipals

del P.S.U.C. el 1979 i l'assumpció de les alcaldies, tu a Mollet i jo a Molins de Rei, les primeres de la democràcia...

Fou una descoberta copsar, que a malgrat la llarga malaltia, havies crescut molt com a persona, social i políticament; en l'ecologia, en el feminisme, en el moviment per la Pau. M'impresionà el teu bagatge intel·lectual i el teu compromís alternatiu i crític. Tornant a casa estava eufòrica, feliç i cofoia d'haver gaudit del teu mestratge.

Repaso un article teu, "Estranyes en política", elaborat per a Ca la Dona el 2003: "Parteixo de la base que allà on hi ha una dona amb consciència del que significa ser dona, la seva presència modifica la realitat d'alguna manera.

Davant la crisi de la política actual, que no resol, sinó que agreuja els problemes de la humanitat, les dones tenim

la clau per oferir a la societat humana una altra forma d'establir les relacions entre les persones i organitzar la vida col·lectiva. Però, per fer-ho hem de creure en la nostra experiència i en la nostra capacitat."

Ben aviat ens adonarem que volíem eixamplar les nostres reflexions amb les altres alcaldesses del 1979, de manera ordenada i sistemàtica, tot deixant anar les nostres vivències personals i polítiques en les beceroles de tot plegat. Ho concretarem en una jornada de treball al Figaró, el poble on vas néixer i has viscut els darrers anys.

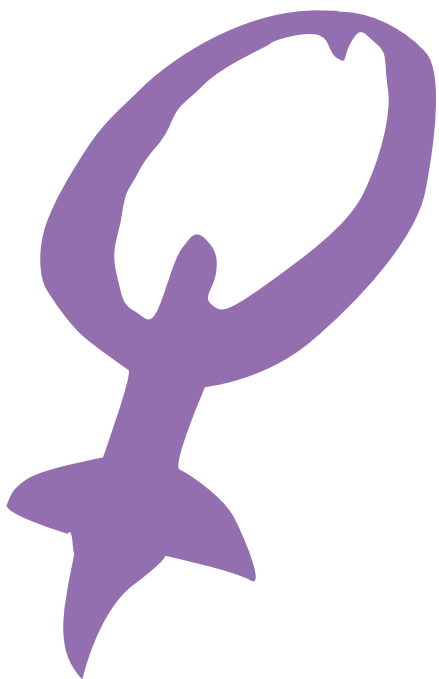
El 22 de setembre del 2008, vuit exalcaldesses d'arreu de Catalunya posarem sobre la taula totes aquelles experiències, conduïdes per la historiadora Elena Grau. Reflexionarem sobre el poder, les institucions, la política i les

dones, entrevèiem que cal anar canviant les maneres de fer política i la forma com ens hi posicionem les dones.

La casa de la natura "La Rectoria de Vallcàrquera", al Parc Natural del Montseny, fou l'espai que ens embolcallà; a la vall hi caigué durant tot el dia una ruixada tardorena. Després en acabar, a la tarda, al fer-nos la fotografia de grup a l'exterior, la mare natural ens obsequià amb una espargida radiant. Tenim projectes per continuar la feina iniciada... Les hores de debat estan enregistrades... Continuarem! Trobarem recursos per fer-ho.

Anna, ens has regalat experiència vital, política i paraules que estan recollides en els teus escrits. Continuaràs amb nosaltres, amb el teu somriure acollidor i la teva capacitat d'escolta. Gràcies!

A reveure'ns i abraçades.†

AQUESTA CRISI TAMBÉ TÉ ROSTRE DE DONA

ACTE NACIONAL EN COMMEMORACIÓ DEL DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Dimarts, 3 de març, a les 19:00 hores
Sala de La Cuina del Centre Francesca Bonnemaison
Barcelona

Confirmeu assistència a: dones@iniciativa.cat o al telèfon 933010612

RAÛL ROMEVA, PRECANDIDAT D'ICV PER A LES ELECCIONS EUROPEES

El Consell Nacional d'ICV, celebrat el dissabte 24 de gener a Barcelona, va validar la precandidatura de Raül Romeva per encapçalar la llista d'ICV a les eleccions al Parlament Europeu del proper 7 de juny. L'actual eurodiputat ha recollit 435 avals, i ha estat l'única candidatura presentada per encapçalar la llista d'ICV.

Al llarg del mes de febrer el candidat presentarà la seva candidatura al conjunt d'agrupacions territorials. Aquest procés es tancarà amb les votacions que se celebraran fins al 20 de febrer, i posteriorment en el Consell Nacional del 21 de febrer, serà proclamant formalment candidat.

La tasca a l'Eurocambra durant els darrers cinc anys és la millor carta de presentació del precandidat, que ha estat avalat prèviament per 435 militants. La bona feina feta a Brussel·les i a Estrasburg ha estat una peça clau de cara a contribuir a la realització del projecte polític ecosocialista d'ICV, que passa perquè l'esquerra verda nacional estigui present i faci sentir la seva veu a tots els nivells institucionals.

L'adscripció de Raül Romeva al Grup Verds/ALE al Parlament Europeu i la seva implicació en termes de quantitat i intensitat de la feina realitzada -ha estat, per exemple, l'eurodiputat espanyol més prolífic segons les estadístiques parlamentàries- ha contribuït a la feina realitzada per l'àrea de relacions internacionals per a l'ingrés d'ICV com a membre de ple dret del Partit Verd Europeu.

Raül Romeva, precandidat d'ICV per a les properes eleccions al Parlament Europeu

A més, la seva tasca s'ha caracteritzat pel contacte permanent i les iniciatives conjuntes amb organitzacions no governamentals, moviments socials i organitzacions de la societat civil.

Aquests treball és clau per fer front a una Unió Europea, especialment la Comissió Europea, que cada cop s'està orientant més cap a la dreta, com ho demostren l'anomenada Directiva de la

Vergonya, o la Directiva de les 65 hores que finalment va ser rebutjada pel Parlament Europeu.

En aquest sentit, per ICV la consolidació de partits d'esquerra verda en l'espai polític europeu és fonamental per aglutinar forces progressistes de l'ecologisme i l'esquerra europea, i per a la consolidació d'un europeisme crític que esdevingui la principal alternativa per plantar cara a l'Europa neoliberal.

En la declaració d'intencions de cara al proper mandat, Raül Romeva es compromet a continuar amb el projecte endegat ara fa cinc anys, i a continuar treballant amb la transparència demostrada, tot contribuint a acostar les institucions europees als ciutadans i ciutadanes.

Pel que fa als temes de treball continuarà amb la defensa dels drets socials, dels drets humans, del dret a la pau i a un món sense armes ni guerres, dels drets nacionals i lingüístics, dels drets (i deures) ambientals, dels drets de les dones i d'igualtat d'oportunitats, i dels drets de les persones LGBT, entre d'altres.†

LA UNIÓ EUROPEA NO ACTUA DAVANT LA MASSACRE DE GAZA

La Unió Europea ha mostrat, durant l'atac d'Israel a la Franja de Gaza, la seva cara més trista. En un moment en què la comunitat internacional li exigia un rol cabdal en la pressió i la mediació per tal d'assolir una treva al conflicte i la represa de les converses de pau, la UE ha tornat a caure en la paràlisi. Un bloqueig institucional tristament massa freqüent en els darrers temps, quan precisament han tingut lloc esdeveniments polítics, socioeconòmics i fins i tot bèl·lics crucials per a la configuració geopolítica a curt i mitjà termini al segle XXI.

Des del Grup Verds/ALE al Parlament Europeu, ICV ha treballat per tal que l'Eurocambra lideri la implicació de la UE en el conflicte per tal d'evitar la massacre i per trobar una solució definitiva dialogada al conflicte. Per això, des dels Verds europeus s'ha treballat per impulsar una resolució conjunta del Parlament

ICV ha treballat perquè l'Eurocambra lideri la implicació de la UE en el conflicte per tal d'evitar la massacre i per trobar una solució definitiva dialogada al conflicte.

on es condemni l'ofensiva desproporcionada i indiscriminada israeliana i advoqui per una sortida negociada al conflicte mitjançant el diàleg polític, amb l'objectiu últim d'una solució estable basada en dos Estats.

Ara també urgeix l'entrada d'ajuda humanitària i es deplora el veto a la premsa internacional, es reclama l'obertura dels passos fronterers per evacuar part de la població atrapada en condicions de misèria, i es demana al Consell que estigui preparat per liderar una missió de pau a la zona sota el mandat de l'ONU.

Finalment, s'han situat dos elements clau de pressió vers el govern israelià per part de la Unió Europea: la suspensió dels acords de cooperació UE-Israel degut a la vulneració de les clàusules humanitàries, amb la conseqüent cancel·lació de les negociacions per a una millora i ampliació dels mateixos amb un protocol d'associació actualment sobre la taula; i l'exigència del compliment per part de l'Estat espanyol i dels altres països de la UE de la posició comuna de la UE en matèria d'exportació d'armes, i que per tant es deixi de vendre armes a Israel.†

REBUTJADA LA DIRECTIVA DE LES 65 HORES

El passat 17 de desembre l'Eurocambra va rebutjar la proposta del Consell per a la Directiva del temps de treball, coneguda com la "Directiva de les 65 hores". El text proposat establia en 65 el màxim d'hores treballades a la setmana de mitjana (essent possibles setmanes de fins a 78 hores laborals).

Finalment, després de setmanes d'incertesa i por davant el que significava un atac frontal al dret laboral i a la negociació col·lectiva, es va aconseguir evitar el que suposa un clar retrocés dels drets socials, especialment per a la classe treballadora. L'adopció del text del Consell no era només una agressió en tota regla a les conquestes socials assolides al llarg de més d'un segle, sinó que significava també la consumació de l'enterrament del somni de l'Europa social.

ICV va ser, des que s'havia conegut la proposta del Consell feia uns mesos, un dels principals abanderats de la campanya del "no" del PE a la directiva de les 65 hores.

Per rebutjar la directiva només calia que el Parlament acordés una sola esmena al text dels vint-i-set per tal que aquest no fos acceptat. Finalment van ser diverses les esmenes aprovades amb una àmplia majoria: l'eliminació de la possibilitat de setmanes laborals de 65 hores, que el temps de guàrdia sigui considerat com a temps de treball i no de descans, i que el còmput d'hores es faci respecte la persona en cas de contractes múltiples. El rebuig al text per part del Parlament comporta la convocatòria del comitè de conciliació, amb representació del Parlament i Consell i arbitratge de la Comissió, on es buscarà un acord. Si no s'hi arriba, la proposta legislativa decaurà de manera definitiva.†

JAUME BOSCH, PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ NOUS HORIZONS

EL PATRONAT L'ESCULL COM A SUBSTITUT DE RICARD GOMÀ

Bosch assegura sentir-se "il·lusionat per aquesta nova tasca" i tenir com a objectiu "que el projecte de l'ecosocialisme segueixi estant, com fins ara, a l'avantguarda de la innovació ideològica".

El passat 10 de desembre es fa oficialitzar el relleu a la presidència de la Fundació Nous Horitzons. El patronat va votar per unanimitat l'única proposta a la presidència de l'entitat, que era la de Jaume Bosch.

Aquesta proposta es va gestar durant la 9a Assemblea Nacional d'ICV, quan Bosch va anunciar que abandonaria les seves tasques com a portaveu del grup parlamentari d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya i el president Joan Saura va proposar-li aquesta responsabilitat. La reunió del patronat va ratificar també Marc Rius com a director de la Fundació, responsabilitat que ja ocupava.

Preguntat per les seves noves funcions, Bosch va afirmar sentir-se "il·lusionat per aquesta nova tasca". Quant als canvis respecte els programes i línies de treball de la Fundació, Bosch va dir que es donarà continuïtat a la línia de treball seguida fins ara i que el seu objectiu és "que el projecte de l'ecosocialisme segueixi estant, com fins ara, a l'avantguarda de la innovació ideològica. Per fer-ho és imprescindible l'aportació de la Fundació".

Bosch va tenir també paraules d'agraïment a la tasca feta per Ricard Gomà al llarg de la seva presidència de la Fundació i va afirmar que "va situar la Fundació com a referent català en l'anàlisi de les polítiques de gènere, de les polítiques socials, en l'estudi dels moviments socials i de l'esquerra verda en general".

Jaume Bosch:
"Estic il·lusionat per aquesta nova tasca".

"La FNH ha de seguir a l'avantguarda de la innovació ideològica".

"Gomà va fer que la FNH fos un referent del pensament de l'esquerra verda".

Cal recordar que Gomà va ser elegit president del grup municipal d'ICV-EUiA a Barcelona el passat mes de maig, en substitució d'Imma Mayol, i que aquesta nova responsabilitat es feia difícil de compatibilitzar amb la presidència de la Fundació.

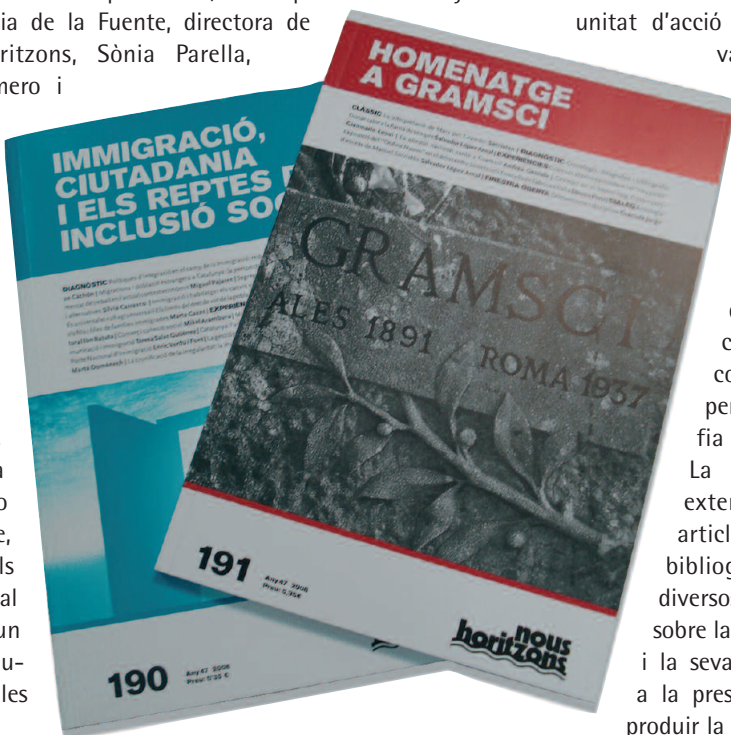

Jaume Bosch, en un acte de la Fundació Nous Horitzons

DEBAT SOBRE LA IMMIGRACIÓ, LA CIUTADANIA I ELS REPTES DE LA INCLUSIÓ SOCIAL

La FNH ha publicat recentment el número 190 de la Revista Nous Horitzons titulat "Immigració, ciutadania i els reptes de la inclusió social". Un dels atractius d'aquest número és l'actualitat de la temàtica en qüestió. L'aprovació a la UE de la Directiva de la Vergonya i l'avantprojecte de reforma de la Llei d'Estrangeria que ha proposat el Govern espanyol estan generant discursos de rebuig envers la immigració i un context poc afavoridor de la cohesió social. El monogràfic pretén fer una mirada més profunda de les "noves" migracions i els nous reptes i necessitats de les dinàmiques relacionades amb la globalització, les desigualtats a escala planetària i les noves formes de divisió internacional del treball.

Per això, es va organitzar conjuntament amb l'àmbit d'Immigració d'ICV un acte de presentació per debatre els punts de vista exposats a la publicació, en el que hi van participar Maria de la Fuente, directora de la revista Nous Horitzons, Sònia Parella, coordinadora del número i Juan Carlos Guzmán Medina, secretari de Cultura de FedeBol (Federació d'entitats bolivianes de Catalunya). Al llarg de la presentació es van abordar algunes temàtiques com són el mercat de treball, les polítiques educatives, l'accés a l'habitatge, la gestió dels ens locals o la perspectiva de gènere, que són fonamentals per a la cohesió social i més encara en un col·lectiu en risc d'exclusió com són moltes les persones migrades.

HOMENATGE A GRAMSCI

Ja està disponible el número 191 de la Revista Nous Horitzons, que sota el títol "Homenatge a Gramsci" pretén aprofundir en l'estudi del polític i filòsof italià i en la introducció del seu pensament a l'Estat espanyol. La Fundació s'ha volgut sumar així als diversos actes d'homenatge que va rebre Gramsci amb motiu que el 2007 es commemorés el 70è aniversari de la seva mort. La Revista, que ha estat coordinada per Marià Hispano i Tommaso Nencioni, compta amb articles de pensadors italians actuals que donen noves perspectives del pensament gramscian, com és la seva visió respecte la qüestió nacional sarda o les organitzacions dels partits.

Les revisions i relectures de Gramsci que se'ns proposen a la Revista, malgrat els anys que han passat de la seva mort, tenen un alt grau de vigència i s'enllacen amb qüestions d'actualitat. D'una banda, la Revista recorda les dificultats de l'esquerra transformadora per arribar a l'hegemonia cultural, en un context en el que impera el domini de les forces conservadores. També ajuda a entendre les dificultats per aplicar la

unitat d'acció i la disciplina sense vacil·lacions ideològiques i sense perdre el vincle entre ètica i política en un món globalitzat.

A més d'aquesta voluntat de donar vigència a la figura de Gramsci, la publicació també serveix com a introducció al pensament i a la biografia d'Antonio Gramsci. La Revista inclou una extensa cronologia, un article biogràfic, la seva bibliografia comentada i diversos documents gràfics sobre la seva activitat política i la seva perllongada estança a la presó de Milà, on es va produir la seva mort.

S'OBRE LA CONVOCATÒRIA DEL 7è PREMI NOUS HORIZONS

La Fundació Nous Horitzons, d'acord amb el seu objectiu d'impulsar i donar suport a la innovació permanent en el pensament i la recerca social, posa en marxa el 7è Premi Nous Horitzons. En aquesta edició el premi constarà de 2.000€ (l'any passat va ser de 1.500€) i la publicació del treball en la col·lecció "El Pensament i l'Acció" que edita la FNH. El termini de presentació dels treballs de recerca finalitza el 13 de març de 2009.

Es poden consultar les bases del premi a: www.noushoritzons.cat

TEMES DELS TREBALLS

Els treballs que es presentin a la Convocatòria del Premi hauran de girar al voltant d'un dels següents temes:

1. Present i reptes de futur de l'esquerra verda: nova política, esquerra alternativa, ecologisme polític.
2. Relacions i tensions entre partits polítics, sindicats i moviments socials a Catalunya i a escala global.
3. Polítiques públiques d'esquerres i ecologistes.
4. Reptes de la Unió Europea, Fòrums Socials i moviments per una altra globalització.
5. Autogovern, organització territorial, federalisme i model d'Estat, Països Catalans.
6. Moviments socials, radicalitat democràtica, participació ciutadana i comunitària, experiències locals.
7. Sostenibilitat, conflictes ecològics, defensa del territori, economia i ecologia.
8. Política de la quotidianitat, feminisme, igualtat i diferència.
9. Lluita contra la pobresa, societat inclusiva, renda bàsica, aprofundiment de l'Estat de Benestar.
10. Nous drets i nous reptes: immigració, polítiques d'integració, multiculturalitat; societat de la informació, escaleta digital, noves formes de comunicació alternativa, ciberdemocràcia i ciberdrets; bioètica, genètica i reproducció assistida.

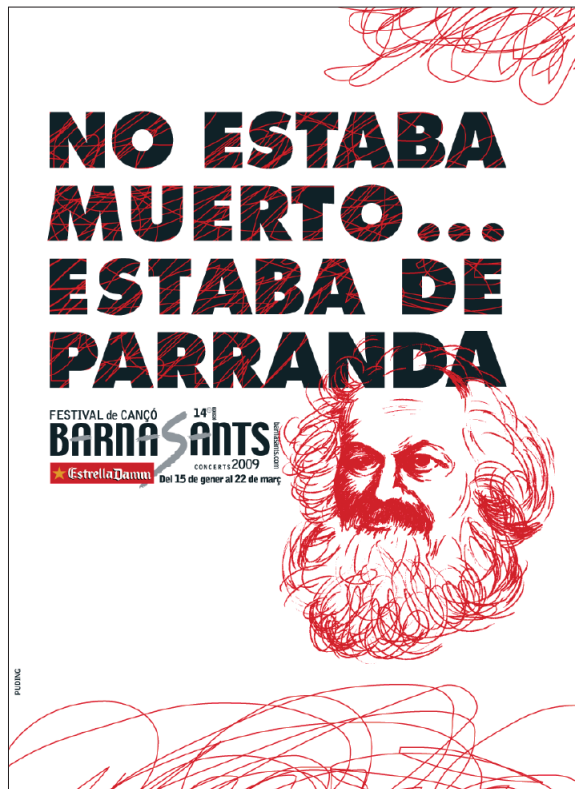
UNA MIRADA CULTURAL I +

NOUS CONTINGUTS A TREBALL

En aquest número comencem una nova secció amb continguts culturals que pretén recollir i reflexionar sobre actualitats culturals. Volem també suggerir-vos lectures i recomanar-vos alguns esdeveniments que pensem que poden ser del vostre interès.

NO ESTABA MUERTO... ESTABA DE PARRANDA

Josep Altayó
Responsable de l'àmbit de Cultura d'ICV

Cartell del Festival Barnasants 2009

Aquest propassat 15 de gener, al Teatre Joventut de l'Hospitalet, s'iniciava la catorzena edició del Festival Barnasants. Un Barnasants ple de concerts fins el 22 de març, que revolucionarà i agitarà amb la poesia i la música alguns dels espais metropolitans de Barcelona. Podrem escoltar versos carregats de raons i les melodies acompanyaran durant aquests tres mesos el festival de cantautor més important que es fa a Catalunya. Enguany el Barnasants passà a ser, juntament amb altres quatre festivals, un festival estratègic. Un festival que entén aquest gènere musical des d'una visió oberta, gens reduccionista (alguns es preguntaran què hi fan determinades propostes en un festival anomenat de cantautor? Oi, i tant!), i que convida a conèixer noves veus junt amb referents consagrats i l'oportunitat de gaudir de la cançó d'autor d'altres contrades.

Em sembla oportú reproduir part de la intervenció de Pere Camps, director del festival Barnasants, per constatar la necessitat de la cultura i, per tant, de la música:

"El festival, que sempre s'ha definit com un festival amb vocació europea i independent; amb voluntat plural i internacionalista, arriba a la seva catorzena edició lleial als seus orígens i als seus objectius. Volíem una plataforma que permetés a la cançó d'autor col·locar-la al lloc que sens dubte es mereix. Compartir amb la clàssica i el jazz el pòdium de la CULTURA amb majúscula, sense deixar de ser popular. I poc a poc ho anem aconseguint. I ho farem entre totes i tots, no hi ha una altra manera. Però el camí sempre és difícil i està ple d'incomprensions. Algú entendria que nos es parlés de música quan es parla de cultura? Doncs jo no entenc que no hi hagi cap músic en el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

Cal dir també, que des d'aquell primer cicle de concerts a les Cotxeres de Sants, el 1996, la presència de la cançó d'autor arreu de Catalunya ha millorat. Hi ha més cicles i més actuacions. Molt poques, però, en un país el nostre que va ser capaç de posar en peu, aquest any en farà cinquanta, el moviment de la nova cançó.

Per tant, jo li diria al Govern de Catalunya, a la Conselleria de Cultura, que el millor homenatge que li pot fer a la cançó, és aconseguir d'una vegada per totes que en aquest país, en els propers deu anys, hi hagi programació estable, com a mínim en totes les poblacions, per exemple, de més de 25.000 habitants. I sóc conscient que per aconseguir-ho no cal només voluntat, també calen calés i per tant un finançament just. Només quan governa la justícia es desenvolupa plenament la solidaritat.

I aquesta lleialtat als orígens de que parlàvem, es veu clarament en el primer concert, el de la inauguració. Aquest any serà Rafa Pons qui farà el primer concert d'aquesta edició i ens presentarà el seu segon treball: "Insisto". El Rafa és, junt al Dani Flaco i l'Alejandro Martínez, el referent d'un col·lectiu de joves artistes que vam anomenar generació "Vengo a cantar".

Després en vindran cinquanta-nou, de concerts. I a més a més hem volgut fer aquest primer concert a l'Hospitalet per la voluntat descentralitzadora del festival.

Un festival que sobretot vol que les reflexions, els desitjos, les vivències, les lluites i els sentiments dels éssers humans es transformin en mots que, rimats i musicats, deixin pas a excel·lents cançons.

I dient-vos bona nit, no voldria deixar l'escenari, sense dir una última paraula: Palestina" †

Més informació: www.barnasants.com

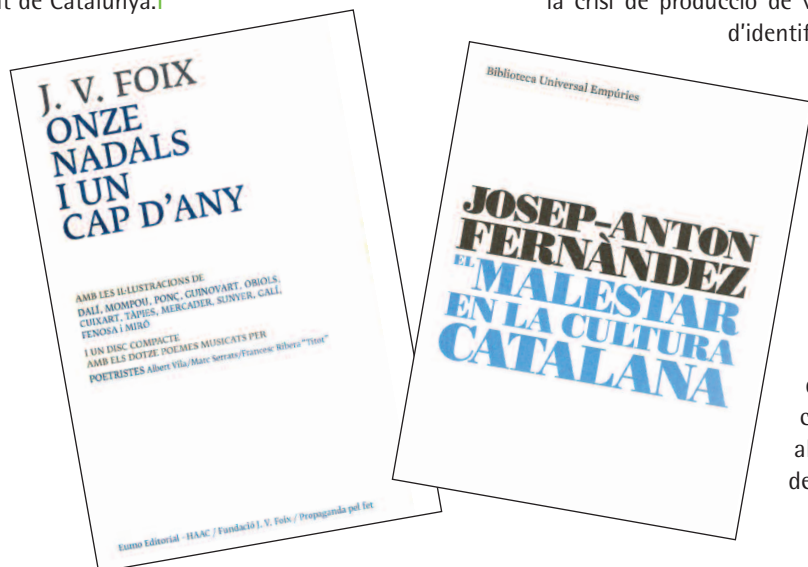
RECOMANACIONS CULTURALS

ONZE NADALS I UN CAP D'ANY
J.V.Foix. Textos per a les Arts Contemporànies 36.
HAAC i Eumo Editorial. Vic 2008

L'any 1960 es publicà *Onze Nadals i un Cap d'Any*, poemari que recollia les nades originals que J.V.Foix havia escrit i enviat als seus amics com a present de Nadal des de l'any 1948 a 1958 i el poema de cap d'any de 1960, que va rebre el premi Lletra d'Or al millor llibre publicat a Barcelona en aquell any. Aquestes nades anaven acompanyades d'una il·lustració feta per un amic de J.V.Foix, tots ells artistes de prestigi.

Aquesta nova edició publica els poemes amb les il·lustracions corresponents que les acompanyaven i el CD, produït per Propaganda pel fet, amb les interpretacions musicals de les mateixes per part dels poetistes Albert Vila, Marc Serrats i Francesc Ribera "Titot".

L'obra és una edició d'H. Associació per a les Arts Contemporànies (HAAC) i Eumo Editorial, amb la col·laboració de la Fundació J.V.Foix i de la Generalitat de Catalunya.†

EL MALESTAR EN LA CULTURA CATALANA
Josep-Anton Fernández. Biblioteca Universal Empúries.
Ed. 62, Barcelona, 2008.

L'aparició d'un llibre d'estudis culturals a Catalunya i sobre la cultura catalana és ja una gran notícia, perquè aquest camp d'estudi és ben poc conreat al nostre país. L'autor, hereu de la tradició marxista, ens permet una comprensió àmplia del camp cultural, en analitzar el període de la "normalització", entre la restauració de la Generalitat i la fi de l'hegemonia de CiU.

Escrit amb un rigor extrem, en el seu cas menat sempre per una reflexió intel·ligent, il·lustrat amb exemples en què no hi manca el sentit de l'humor i alhora ajustat a una realitat sovint invisible pels enderiats dels canons i les jerarquies.

Josep-Anton Fernández parteix d'una cultura catalana de la normalització que experimenta una crisi triple de models culturals: la crisi dels discursos de legitimitació, la crisi de producció de valor i la crisi de processos d'identificació. La cultura catalana

pot superar-les, gràcies a l'anàlisi de les causes del conflicte i a la recerca de respostes que s'acordin a les noves condicions.

Un llibre altament recomanable a polítics, gestors culturals, universitaris, intel·lectuals i ciutadans conscients de la dificultat de donar resposta als nous reptes de la postmodernitat.†

AGENDA CULTURAL

Encetem un espai de recomanacions culturals. No és exhaustiu, però volem destacar algunes activitats que podeu gaudir al llarg d'aquests dies. L'agenda no pretén ser únicament barcelonina i per això volem que ens feu arribar les vostres recomanacions culturals.

Teatre:

- **Mort d'un viatjant**, d'Arthur Miller, direcció de Mario Gas. 30/01 al 22/02 (diferents horaris). Teatre Lliure.
- **Palau entre sang i vori**, del 17/02 al 22/02. Espai escènic Brossa.

Dansa:

- **Pitié!** Les ballets C de la B/Alain Platel - Fabrizio Cassol. 12 al 14/02. Mercat de les Flors.
- **Flexelf**, Àngels Margarit/Cia. Mudances, 14 i 15/03. Mercat de les Flors.

Exposicions:

- **Cildo Meireles**. 11/02 al 26/04. MACBA.
- **Joan Rabascall**. 23/01 al 19/04. MACBA.
- **Objectes vius. Figura i natura morta en Picasso**, fins el 1/03. Museu Picasso.
- **A la ciutat xinesa**. Fins el 22/02. CCCB.

Cinema:

- **Un jour Pina m'a demandé**. Pel·lícula dirigida per Chantal Akerman, 24 i 25/02. Mercat de les Flors.

Música:

- **Nit de les Terres de l'Ebre**, 13/02 - 22h. C.A.T
- **The Dubliners**, 11/02 - 21h. L'Auditori-Tradicionària.

LA CRISI ECONÒMICA

DUES VISIONS DE COM FER FRONT A LA CRISI DES DE L'ESQUERRA

El nou secretari general de la CONC presenta les línies de treball i les reivindicacions del sindicat davant la crisi econòmica. Per altra banda, Pablo Martinelli realitza una comparativa crítica entre la intervenció bancària del govern britànic i del govern espanyol.

ELS TREBALLADORS NO HAN DE PAGAR UNA CRISI QUE NO HAN PROVOCAT

Joan Carles Gallego
Secretari general de CCOO de Catalunya

Clausurat el 9è Congrés de la CONC ara toca treballar en les fites marcadetes. En l'actual situació econòmica crítica no ens hem de resignar, hem de fer avançar els interessos que representem i evitar que la crisi porti més desigualtats. Aquesta feina la farem amb il·lusió i responsabilitat, de manera col·lectiva, les persones escollides als òrgans de direcció del sindicat.

El Congrés ha marcat els eixos de treball i les propostes per encarar la crisi. Reclamem als poders públics un pla de reactivació econòmica, que planti cara a la crisi econòmica real, que impedeixi les pràctiques oportunistes de moltes empreses que (tot i obtenir beneficis) aprofiten el clima general per reestructurar la plantilla. Els pressupostos públics han de contribuir a crear ocupació directa i posar les bases d'una estructura econòmica més sòlida i estable, capaç d'atreure inversió i d'innovar producte i millorar qualitat. Defensem el treball i reclamem una Catalunya amb futur i socialment justa. CCOO ens caldrà fer veure a la societat catalana, als poders polítics i econòmics, que tenim propostes i voluntat de fer-les avançar.

Exigim polítiques industrials actives, major esforç pressupostari en inversió directa en infraestructures, equipaments, recerca i actituds decidides davant les pràctiques fraudulentament d'aquells que presenten EROs injustificats. I també exigim més garanties de drets per als treballadors i les treballadores que perden l'ocupació o per als i les joves que tenen dificultats per accedir al mercat de treball, millorant els serveis d'ocupació i les polítiques actives, i els terminis per accedir a les prestacions. Reclamem el desenvolupament de totes les xarxes de protecció social per evitar que la crisi econòmica la paguem els que no l'hem provocada. Els treballadors i les treballadores, amb la nostra feina de cada dia, hem creat la major acumulació de riquesa dels darrers anys, que ha estat apropiada per uns quants i no estem disposats a ser nosaltres els qui ara paguem la irresponsabilitat d'un sistema injust. I reclamem mesures concretes per evitar que la crisi generi més bosses de misèria: si ha estat possible plans de rescat de milers de milions d'euros per salvar determinades entitats que han fet pràctiques financeres irresponsables, ara exigim plans de rescat per a les famílies treballadores que es poden veure excloses socialment.

Joan Saura i Joan Carles Gallego, després d'una reunió d'ICV i CCOO sobre la crisi econòmica

La crisi econòmica que estem vivint té arrels internacionals, però té en el nostre país un teixit econòmic ple de febleses que hem de canviar. Les mancances del mercat com a regulador d'una UE mancada d'instruments, fa més evident que calen instruments reguladors en l'àmbit internacional. Caldrà canvis en els organismes internacionals per intervenir en l'economia i, per tant, el sindicalisme hem d'estrènyer els lligams internacionals per pressionar i influir per corregir aquestes mancances.

En aquests moments estem exigint canvis importants i radicals a la proposta del Govern de la Llei d'Educació de Catalunya. Volem que la llei faci avançar un servei públic d'educació, de qualitat i gratuït, integrador i laic, coeducatiu i compensador.

Exigim fortes polítiques públiques que augmentin la cohesió social. En especial, el ple desplegament dels serveis d'atenció a les persones dependents i la posada en marxa de la Renda Garantida de ciutadania. Elements imprescindibles en el context de crisi.

D'ací a quatre anys la nova direcció de CCOO de Catalunya rendirem comptes davant del 10è Congrés. Esperem assolir nous èxits, ser més forts i més útils com a organització, contribuir a aconseguir nous drets i millors condicions de treball i que l'actual situació de crisi econòmica s'hagi superat en introduir noves regulacions i controls i en establir majors garanties per al treball. Que s'hagi entès que el treball és un valor social, que no és d'usar i tirar: cal valorar-lo, formar-lo, assegurar-lo, preservar-lo, qualificar-lo...^T

ZAPATERO, LA CRISIS FINANCIERA Y LA BANCA ESPAÑOLA

Pablo Martinelli
European University Institute
Florència

Ante una crisis del sistema financiero, un gobierno responsable tiene dos obligaciones fundamentales: la primera es evitar la quiebra de las entidades financieras y la segunda evitar en lo posible que la crisis se transmita a la economía real.

El Gobierno británico ha intervenido con un paquete de 500 millones de libras (unos 620 millones de euros): ha extendido avales a la banca por 250 millones, ha concedido crédito a corto plazo por 200 millones y ha entrado en el capital de las principales entidades del país inyectando capital por 50 millones de libras, destinadas a la adquisición de acciones de las mismas. Esto evitó el colapso del sistema financiero aunque no ha sido suficiente como para asegurar el restablecimiento del crédito. Ante esto, el Gobierno británico ha adoptado un segundo plan, y según parece entrará en vigor a finales de enero, la nacionalización completa de las principales entidades financieras del país será una realidad a mediados de 2009. De este modo, se ha asegurado el cumplimiento del primer objetivo y se ha dotado de los instrumentos necesarios para cumplir el segundo. Si quieres salvar a la banca y hacer que ésta siga concediendo crédito, cómprala (por supuesto esto es costoso, pero siempre podrás revenderla en tiempos mejores, como hizo el Gobierno sueco para afrontar la crisis bancaria de principios de los '90).

El Gobierno español, en cambio, ha querido hacer creer que afrontaba el segundo objetivo, evitar que la crisis se transmitiera a la economía real, cuando en realidad afrontaba el primero, evitar la crisis de las entidades financieras. Ha renunciado a la nacionalización (aunque fuera parcial) y así no ha conseguido ampliar el crédito y sólo temporalmente retrasar los problemas de la banca.

El plan del Gobierno español se presentó como una "compra de activos de máxima calidad" de las entidades financieras para desbloquear algunos activos de las mismas a largo plazo y así "garantizar el crédito a familias y empresas" (ampliado con la extensión de avales hasta 100.000 millones de euros en el mercado interbancario).

En realidad, el plan del Gobierno español ha consistido en comprar cédulas hipotecarias o bonos de titulación de hipotecas (¡he aquí los activos de máxima calidad, calificados por las mismas agencias de *rating* que han hecho posible la siembra por medio mundo de bonos basura basados en hipotecas *subprime!*) por 50.000 millones de euros, 20.000 de los cuales en 2008 (cantidad análoga a los vencimientos de deudas que la banca debía afrontar en el mismo período).

En otras palabras, el Gobierno ha asumido el riesgo de unas inversiones hechas por la banca, le ha prestado dinero prácticamente sin contraprestación (dadas las condiciones de mercado) y la banca lo ha utilizado para afrontar sus propios pasivos. Ese crédito no ha llegado a las empresas ni a las familias. El Gobierno ha salvado a la banca sin querer anunciarlo, y sin asumir la contraprestación que en el resto del mundo ello comporta: la propiedad.

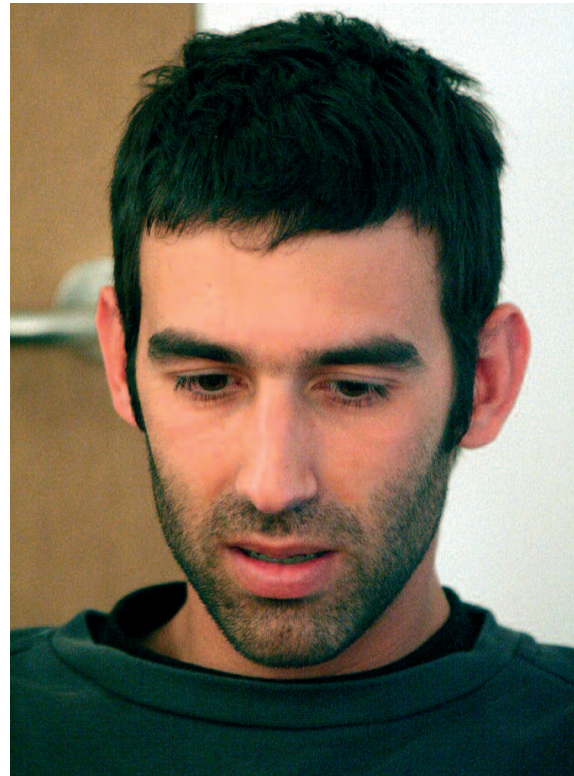
Y sin embargo, la solidez de las entidades españolas, que hace apenas tres meses parecía envidiable, cada vez es más dudosa. El sistema todavía tiene que afrontar pagos por 80.000 millones de euros en 2009 y el 60% de las deudas contraídas vence antes de 2013. El ministro Solbes dejó bien clara su doctrina en octubre: "no es labor del Gobierno decir a los bancos cómo manejar su cartera"; pero es labor del Gobierno decidir en qué modo es socialmente más útil emplear los recursos públicos.

Los bancos son entidades privadas y toman decisiones según el criterio de la maximización del beneficio privado (o de la minimización de las pérdidas). El sistema capitalista funciona así. No se le puede pedir a una empresa privada que pierda dinero. Pero en ocasiones (algunos creemos que demasiado a menudo) la persecución de cada agente económico de su propio beneficio privado no lleva a la maximización del beneficio social. En esas circunstancias es el Estado quién debe actuar, y hacerlo según unos criterios diferentes a los que emplea la empresa privada. Adicionalmente, la capacidad de endeudamiento del Estado es incomparablemente mayor a la de cualquier entidad privada, y por tanto su capacidad para asumir riesgos es mucho mayor. Si conceder crédito en este contexto implica asumir riesgo más allá de lo que según el criterio del beneficio es razonable, y sin embargo es la única manera de evitar una espiral contractiva que puede acabar recayendo sobre las mismas entidades que hoy se niegan a concederlo, la vía británica (que el Estado acabe contando con las palancas de mando del crédito) parece, por una vez, no ser tan mala.^T

MARC JAMAL

MEMBRE DE LA COMUNITAT PALESTINA A CATALUNYA

“LA MOBILITZACIÓ EN SOLIDARITAT AMB PALESTINA HA ESTAT LA MÉS MASSIVA A CATALUNYA DES DE LA GUERRA D'IRAQ”

| Entrevista David Cid

Quines notícies teniu de la situació de Gaza?

A més a més dels milers de morts i ferits i d'una economia i d'un país pràcticament arrasats, hi ha tota una sèrie de conseqüències que no són quantificables ni poden capturar les càmeres i que per això tot sovint passen desapercebudes per l'opinió pública. Em refereixo a la salut mental de la gent i sobretot de la canalla. Després d'aquestes setmanes de bombardejos indiscriminats sobre la població civil, sovint amb bombes de fòsfor, tenim com a resultat una població terroritzada i molt castigada psicològicament. Ens dol enormement, ens omple d'una tristesa insofrible i d'una ràbia difícil d'expressar, veure com Israel ha destrossat la infantesa, la ingenuïtat i la salut mental d'una altra generació de xavals palestins.

Com valoreu la massiva manifestació del 10 de gener a Barcelona i les diferents mobilitzacions arreu de Catalunya?

Les massives manifestacions arreu del país marquen un punt d'inflexió en la lluita pel reconeixement a Catalunya dels drets humans i del dret a l'autodeterminació del poble palestí. Tots els líders dels partits saben que ha estat la mobilització més massiva a Catalunya des de la guerra d'Iraq. Ho saben perfectament, malgrat que pocs ho diguin públicament. Però han pres nota i veurem un canvi d'actitud dels nostres polítics en endavant.

Les mobilitzacions han demostrat tres coses:

- Que Catalunya és la capital del món contra la guerra. Hi ha un pòsit acumulat, una tradició, una sensibilitat i un teixit associatiu molt potent que ho fa possible, inclús quan la conjuntura obliga a mobilitzar-se contra pràcticament tots els poders fàctics, com ha estat el cas.
- Que la mitologia que durant els anys 50, 60 i 70 va permetre justificar la neteja ètnica a Palestina, avui ja no serveix. Més enllà de minories ultra ideologitzades de certs sectors essencialistes del nacionalisme català, és clar que el gruix de la població considera Israel un estat agressor, prepotent i criminal, de qui no en vol saber res de res.
- Finalment les mobilitzacions han permès la irrupció en l'escena pública de desenes de milers de nous catalans del Magreb, l'Àsia central, el Mashreq i moltes zones del tercer món. El que passa a Palestina, que recordem-ho, ara mateix és la lluita més simbòlica dels pobles del tercer món, afecta d'una manera molt intensa i directa un sector rellevant de la població catalana, i caldrà tenir-ho en compte.

El moviment de solidaritat amb el Poble Palestí fa molts anys que treballa a Catalunya, però ara finalment s'ha aconseguit mobilitzar molta gent arreu de Catalunya. Quina ha estat la clau d'aquestes mobilitzacions?

Sens dubte el principal factor mobilitzador ha estat la mateixa política criminal de l'Estat d'Israel. La gent estava escandalitzada i horroritzada i és per això que s'ha mobilitzat massivament.

COMUNITAT PALESTINA DE CATALUNYA

La Comunitat Palestina de Catalunya és l'associació dels palestins i de les palestines residents a Catalunya i, al mateix temps, un espai de trobada amb la resta de la ciutadania catalana. La Comunitat és una associació laica, democràtica, plural i participativa; compromesa amb la defensa dels drets humans de les persones i amb el dret a l'autodeterminació dels pobles.

L'aportació del moviment de solidaritat ha estat més important en termes qualitius que no pas quantitius. El moviment ha sabut en bona mesura canalitzar el descontentament i les mobilitzacions cap a una proposta política concreta, articulada a l'entorn de la campanya internacional pel boicot, les sancions i les desinversions contra Israel.

Pensem que en els propers mesos i anys notarem els resultats d'aquest treball qualitatiu de divulgació i de debat que cristal·litzarà en una campanya de boicot i sancions a Israel força potent.

Quins són els vostres objectius com a moviment de solidaritat amb Palestina a Catalunya i a l'Estat espanyol?

La nostra proposta estratègica és impulsar a Catalunya i a l'Estat espanyol la Campanya Internacional pel boicot, les sancions i les desinversions contra Israel (Campanya BDS).

Per desplegar aquesta estratègia el primer objectiu que teníem i que hem assolit parcialment és el de generar un debat social sobre la necessitat de pressionar, sancionar i boicotejar l'Estat d'Israel.

El següent objectiu és articular dues campanyes que permetin portar a la pràctica l'estratègia de boicot que estem proposant.

En l'àmbit espanyol, molt probablement enfocarem la campanya en l'objectiu de suspendre el comerç d'armes entre els Estats espanyol i israelià, coordinadament amb la Red Estatal Contra la Ocupació de Palestina.

En l'àmbit català tenim pendent per al proper mes de març a Mallorca la V Trobada d'associacions d'amistat amb el poble palestí, i serà quan debatrem una campanya més concreta que farem extensible al conjunt del teixit associatiu català.

A escala internacional hi ha veus que comparen la situació de Palestina amb la de Sud-àfrica amb l'apartheid. Creieu que existeixen paral·lelismes?

Aquesta comparació la fan especialment els companys sud-africans. El mateix Nelson Mandela recentment ha dit, en una carta adreçada a Thomas L. Friedman al New York Times, que l'apartheid que pateix el poble palestí és més dur que el que va patir el poble sud-africà.

D'aquest paral·lelisme el que més ens interessa ressaltar és la necessitat que la societat civil prengui partit en l'assumpte. Com explicava recentment Sergio Yahni, durant massa temps hem deixat en mans de l'alta política i de la diplomàcia la resolució del conflicte i no ho han fet res. És hora de que la societat civil prengui la iniciativa i articuli una extensa campanya internacional de pressió i boicot, com en el seu dia es va fer contra el règim d'apartheid sud-africà, i fins que aconseguim que l'Estat d'Israel respecti el Dret Internacional i les resolucions de Nacions Unides.

En què consisteix la Campanya BDS?

A l'Estat espanyol fa tot just uns mesos que ens hem sumat a aquesta iniciativa internacional, però ja tenim diversos exemples i alguns èxits:

- Boicot: recentment la cooperativa Abacus ens ha comunicat que deixa de comprar i vendre joguines israelianes.
- Sancions: diverses associacions d'Andalusia, amb la col·laboració d'entitats madrilenyes i catalanes, hem portat als tribunals de l'Audiència Nacional vuit militars israelians tot acusant-los de perpetrar crims de guerra. En aquests moments els militars acusats no entren a Europa per por que se'ls detingui.
- Desinversions: 340 professors i investigadors catalans han demanat al Departament d'Universitats, Innovació i Empresa de la Generalitat que deixi de fomentar relacions comercials entre Catalunya i Israel, mentre l'Estat d'Israel no respecti el Dret Internacional. La Conselleria ha acceptat la petició dels professors i estarem molt atents perquè així sigui.

Podeu llegir l'entrevista íntegrament a la web: www.noushoritzons.cat